

SVĚTOVÝ DEN ČERVENÉHO KŘÍŽE 2006 POSEDMÉ V SENÁTU

Pod záštitou a tentokrát i za spolupředatelství předsedy Senátu Parlamentu ČR MUDr. Přemysla Sobotky se v historické zasedací síni Senátu ve Valdštejnském paláci v Praze konalo v pondělí dne 15. května 2006 již posedmé v

novodobé historii České republiky celostátní slavnostní vyvrcholení oslav Světového dne Červeného kříže 2006. Naše organizace tak úspěšně pokračuje v prvorepublikové tradici Velikonočních mírů Červeného kříže.

Účastníky tohoto májového setkání jsou již tradičně vybraní zasloužilí členové, funkcionáři, pracovníci a dobrovolníci Českého červeného kříže ze všech Oblastních spolků ČČK v ČR, kteří zde přebírají Poděkování za dlouholetou obětavou práci ve prospěch všech, kteří jejich pomoc potřebují. Spolupracující národní společnosti ČČK tentokrát zastupovala delegace Hessenského ČČK tvořená prezidentkou **Hannelore Rönshovou, MBA** a ředitelem **Thomasem Klempem**, Slovenský ČČK zastupoval jeho generální sekretář **Ing. Bohdan Telgársky**. Na místě vážených hostů usedl také čestný člen ČČK a jeho bývalý dlouholetý úspěšný prezident **MUDr. Zdenko Vlk, CSc.**, ředitel Kanceláře předsedy Senátu Parlamentu

ČR **Edvard Kožušník**, (který přednesl pozdravné poselství předsedy Senátu MUDr. Přemysla Sobotky) a také představitel kolektivních členů ČČK.

Slavnostní zasedání řídil ředitel Úřadu ČČK **JUDr. Jirí Procházka**, hlavní projevy přednesli čestná prezidentka ČČK **Viktorie Špidlová** a prezident ČČK **RNDr. Marek Jukl, Ph. D.** Všichni tři představitelé Českého červeného kříže pak předávali ocenění.

Při této příležitosti bylo již počtvrté předáváno nejvyšší vyznamenání Českého červeného kříže - **Medaile Alice Masarykové**. Převzalo ji za svou celoživotní práci v Československém a Českém červeném kříži dalších šest zasloužilých členů ČČK: **MUDr. Jan Fiala** (Jindřichův Hradec), **Jaroslav Janěba** (Chrudim), **MUDr. Vladimír Jukl** (Olomouc), **Alexandra Kučerová** (Brno-město),

Věra Pohlavá (Praha 10) a také **Mgr. Josef Švejnoha** (Praha 10), vedoucí redaktor Novin Červeného kříže. I těchto šest nových nositelů Medaile Alice Masarykové Vám postupně v tomto a v příštích číslech našich Novin Červeného kříže představíme podrobněji.

Hodnotný kulturní program již tradičně předvedl **Dětský pěvecký sbor Klíček z Chrudimi**. Vhodnou tečku za slavnostním setkáním představovalo malé občerstvení, při němž jeho účastníci živě besedovali s představiteli ČČK a vzpomínali hlavně na to dobré, co v Červeném kříži zažili a prožili.

Mgr. Josef Švejnoha

TOMÁŠ KARGER A ČERVENÝ KŘÍŽ

Člena divadelního spolku Kašpar - herce **Tomáše Kargerera**, není snadné zastihnout. Jak sám přiznává, jeho domovská scéna Divadla v Celetné ho v současnosti uvádí hned v několika titulech. Vidět ho můžeme mimo jiné v inscenacích **Mrzák** Inichmaanský, **Richard III.**, **Krysař** či v **Havlově** hře Audience. Přičteme-li k tomu ještě **Tomášovo** působení v tamní divadelní společnosti CD 2002, účinkuje tady celkem v deseti hrách.

Na mou otázku, zda by komorní scénu domovského divadla vyměnil za některé z vyhlášených „kamenných divadel“, říká: „Naše divadlo mi naprosto vyhovuje. Kromě toho, že mi nabízí zajímavou práci, je tam skvělá parta. U velkého divadla mi vadí právě ta kamennost... Vyhovuje mi takzvaná „volná noha“, kdy si sám mohu rozhodnout o tom, kde, co a s kým budu dělat...“. I když Thálie není k herci nijak skoupá, Tomáš na svou velkou filmovou roli ještě čeká: „V pár filmech jsem si samozřejmě zahrál a na jedno nové filmování se teď chystám. A moje vysněné role?!? Bez velkého přemýšlení - **Větrná hůrka**, **role Hiecklifa** a **nebo Marfhyho z Přeletu nad Kukaččím hnízdem**. Ty bych jednou moc rád!“

S Tomášem Kargerem se příjemně povídá a nejen o divadle. Člověk se s ním může zastavit u mnoha témat - Červený kříž z nich nevyjímá.

Redakce Novin ČČK: „Co se Vám vybaví, když slyšíte o Červeném kříži?“

Tomáš Karger: „Moje teta Jana. (Smích) Ne, opravdu. Léta totiž pro

Červený kříž pracuje a její jméno s ním proto logicky spojuji! Teta jistě promine, když svou odpověď ještě o něco málo rozvedu. S Červeným křížem jsem přišel do užšího kontaktu už na vojně. Jako absolvent Divadelní akademie jsem byl zařazen k takzvaným lapiduchům a později vyškolen na velitele praporečnických obvazišť. Vojenské zdravotní složky tenkrát úzce spolupracovaly s pracovníky Červeného kříže a my jsme se tak dostali hodně blízko k jeho činnosti. Dnes si ho vážím pro to, co dělá.

Vedle chronicky známých úkolů Červeného kříže, jako je školení první pomoci a snad nejnámějšího bezpříspěvkového dárcovství krve, bych chtěl vzpomenout **Vodní záchrannou službu**. Ta mě odjakživa velmi přitahovala. Kromě toho, že se jedná o značně atraktivní disciplínu, je především smysluplná. Na svém kontě má stovky zachráněných životů a její účinnost je tak snadno prokazatelná. „Vodníci“ slouží lidem jak na vodě, tak i na suchu. Oceňuji, že se věnují i prevenci, to je podle mne obrovsky důležitá věc. V létě u vody se někdy hodně hazarduje, a tak jí není nikdy dost...

Červený kříž patří k organizacím, které mají v popředí svého zájmu člověka. Starají se o něj a snaží se mu pomáhat. A to je vždycky dost dobré. Mezi jeho členy dnes už najdeme hodně mladých lidí a to znamená, že má co nabídnout. Zkrátka, Červený kříž není žádnou abstrakcí...“

Text a foto: Otto Lokaj

O VÝSLEDČÍCH NAŠÍ PRÁCE

O výsledcích naší práce by především měli hovořit ti, kterých se týká. Spoluobčané a instituce, kterým jsme nějak prospěli či jinak pomohli, jak je naším posláním. Samozřejmostí by měla být objektivní informace od našich „investigativních“ novinářů v našich nezávislých sdělovacích prostředcích. Bohužel vše je poněkud jinak. Svět, a pro ten náš státní dvoreček to platí ještě více, je toho názoru, že dobrého pomálu. Poděkovat? Výjimečně! Pochválit? V žádném případě. Mám pocit, že většina si myslí, že Český červený kříž a jeho práce je historickou samozřejmostí a slušné výsledky povinností.

Nemyslím si, jistě spolu s vámi, že jsme ve všem a všude vynikající. Ale při rozsahu činností ČČK, jejich realizaci pro velký počet lidí na většině území státu v současných podmínkách jsou výsledky naší práce velmi slušné. Něco o tom vypovídá i **Výroční zpráva ČČK za rok 2005**, kterou jsme tak jako každý rok před časem vydali. Pokud ji neznáte, máte možnost se s ní seznámit na našem OS ČČK, kde je v několika výtiscích. Možná ti z vás, kteří stále jen hořekují, jak je to s námi špatné a že nic nejde, získají inspiraci, jak na to.

Tuto Výroční zprávu každoročně rozesíláme všem členům vlády ČR, poslancům, senátorům, krajským hejtmanům. Měla by pomoci při propagaci naší práce. Samozřejmě na území toho oblastního spolku, který nepracuje vůbec a nebo si na činnost jenom hraje z důvodů zachování existence, žádná pozitivní informace o dobré práci jinde nepomůže.

V současné době za sebou již máme první pololetí roku 2006. Máme za sebou řadu důležitých jednání na úrovni ministerstev, Úřadu vlády ČR a dalších významných institucí. Jejich výsledky by měly přispět k rozvoji činnosti ČČK. Podařilo se zajistit finanční prostředky na naše aktivity na úrovni OS ČČK, na náš návrh vláda ČR schválila finance na dokončení rekonstrukce nemocnice v Bělehradě, kterou Úřad ČČK zajišťuje. Probíhají jednání o spolupráci s Ministerstvem vnitra - GR HZS ČR, snad se již začne ze strany našich partnerů v Německém červeném kříži naplňovat dohoda o poskytnutí finančních prostředků na konkrétní programy, což bude zase znamenat významnou pomoc pro OS ČČK.

Výkonná rada ČČK zahájila jednání o vytvoření „**Strategie budoucnosti ČČK**“. Jedná se o důležitou práci, která by měla přispět k našemu společnému postupu na posílení výkonnosti, ale také samostatnosti a nezávislosti naší Národní společnosti ČČK.

OS ČČK mají za sebou již kus práce. Alespoň některé. Za zmínku a poděkování jistě patří alespoň velká akce k Světovému dni ČK v Paláci Flora v Praze, kterou organizoval **OS ČČK Praha 3+6+8** nebo republikové kolo soutěže Hlídek mladých zdravotníků, organizované **OS ČČK Ústí nad Orlicí**. O těchto i dalších jsou nebo budou informace na jiném místě v našich Novinách ČK.

Máme za sebou také další **povodně**. Mám na mysli ty jarní. Ty letošní byly poněkud jiné. Nejen rozsahem, který mimo dvě oblasti byl přece jenom výrazně menší. To předznamenalo i menší potřebu naší účasti. Rychlá reakce vlády a vyhlášení finanční pomoci pro postižené také dále ovlivnilo snahu občanů pomáhat. **Děkujeme vám všem, kteří jste se do pomoci zapojili.**

Až budete číst tyto řádky, budeme již mít za sebou jednání Shromáždění delegátů ČČK, které projedná výsledky naší práce v roce 2005 a plán na rok 2006. Věřím, že z jednání vyplnou i pozitivní návrhy a závěry pro budoucnost ČČK.

Budeme mít za sebou také volby do Poslanecké sněmovny a možná novou vládu. Pro nás to znamená obnovit a navázat znovu kontakty, nezbytné pro získání podpory pro naši práci. Je to zpravidla náročná práce v dlouhém období. Věřím, že právě výsledky naší práce budou brány v úvahu, že nedeme nuceni začínat zase znovu od začátku. **Záleží na každém z nás, jak se chopí práce a jaké bude mít výsledky** Jeden špatný v našich poměrech bohužel zastíní mnoho dobrých. Přeji nám všem, ať se nám daří. Máme pro to vybudované dobré základy. Jen je využít.

Před sebou máme letní měsíce. Přeji vám jen dobré výsledky v práci a také, pokud bude čas, příjemnou dovolenou.

*JUDr. Jiří Procházka,
ředitel Úřadu ČČK*

ZAHRANIČNÍ AKTIVITY ČČK

JEDNÁNÍ S NĚMECKÝM ČK

Dne 23. 3. 2006 se v Praze uskutečnilo významné jednání s delegací Německého ČK věnované projednání rozpočtu dvou společných projektů ČČK a Německého ČK „Příprava na katastrofy“ a „První pomoc“ na období 2006 - 2007. Za Německý ČK se jednání zúčastnili **Frank Jörres** (pracovník ústředí NČK z Berlína) a **Thomas Klemp** (ředitel Hessenské-

ho ČK), českou stranu zastupovali ředitel Úřadu ČČK **JUDr. Jiří Procházka** a vedoucí úseků Úřadu ČČK **Ing. Helena Jedličková, RNDr. Josef Konečný** a **Mgr. Josef Švejnoha**.

Procházka a čestným členem ČČK a bývalým dlouholetým prezidentem ČČK **MUDr. Zdenko Vlkem, CSc.** zúčastnila v Bratislavě oslav Světového dne Červeného kříže 2006. Jejich součástí bylo i přijetí prezidentem Slovenské republiky **Ivanem Gašparovičem** na Bratislavském hrade.

ZAHRANIČNÍ DELEGACE V PRAZE

Dne 15. 5. 2006 se slavnostního celorepublikového setkání zasloužilých členů ČČK v Senátu Parlamentu ČR pořádaného u příležitosti Světového dne Červeného kříže 2006 zúčastnily dvě zahraniční delegace: **Hessenský ČK** zastupovala jeho prezidentka **Hannelore Rönschová** a jeho ředitel **Thomas Klemp**, **Slovenský ČK** pak jeho generální sekretář **Ing. Bohdan Telgársky**.

Členové obou delegací rovněž jednali s prezidentem ČČK **RNDr. Markem Juklem, Ph. D.**, čestnou prezidentkou ČČK **Viktorií Špidlovou** a ředitelem Úřadu ČČK **JUDr. Jiřím Procházka** o další spolupráci.

Žena nutí manžela, aby vypil lék. - „Ale vždyť nám to dal zvěrolékař pro psa...“ - „Právě, když tě Azor uvidí, možná to vypije i on...“

DELEGACE ČČK NA SLOVENSKU

Ve dnech 3. - 4. 5. 2006 se delegace ČČK tvořená prezidentem ČČK **RNDr. Markem Juklem, Ph. D.**, ředitelem Úřadu ČČK **JUDr. Jiřím**

ZPRÁVY Z ÚŘADU ČESKÉHO ČERVENÉHO KŘÍŽE

VÝKONNÁ RADA ČČK 25. 3. 2006

Výkonná rada ČČK se na tomto svém jednání zabývala především přípravou květnového zasedání Shromáždění delegátů ČČK.

Proto v první řadě projednala a schválila písemné materiály, které se na toto zasedání předkládají: Zprávu o stavu Společnosti ČČK za rok 2005, Zprávu o výsledcích činnosti ČČK za rok 2005, Zprávy vedoucích pracovních skupin VR ČČK, Zprávy o činnosti kolektivních členů ČČK, Zprávu o výsledcích hospodaření ČČK za rok 2005, Zprávu Dozorčí rady ČČK, Plán činnosti ČČK na rok 2006 - květen 2007 a Návrh rozpočtu ČČK na rok 2006.

Dále VR ČČK na tomto svém zasedání projednala a schválila přípravu oslav letošního Světového dne Červeného kříže, návrhy na udělení nejvyššího vyznamenání ČČK „Medaile Alice Masarykové“, návrh novelizačních norem znalostí „Dobrovolná sestra ČČK“ a „Maskér ČČK“ a souhrnnou informaci o současném stavu Dětské odborné léčebny Ch. G. Masarykové v Bukovanech. Schválila také nové členy Registru rozhodčích ČČK.

V rámci informačních zpráv vzala VR ČČK na vědomí zprávu o činnosti prezidenta ČČK a Úřadu ČČK a přehled o aktivitách Úřadu ČČK a OS ČČK se sdělovacími prostředky za uplynulé období. Na vědomí rovněž vzala informaci o přípravě zasedání Komor ČČK a o výsledcích zasedání Rady Mládeže ČČK republiky.

ZASEDÁNÍ KOMOR ČČK

Dne 8. 4. 2006 se na svém zasedání sešla v Přerově Moravskoslezská komora ČČK. Jednání řídil její předseda a viceprezident ČČK **Adolf Šťastný**. Podrobně byly projednány písemné materiály předkládané na zasedání Shromáždění delegátů ČČK, které uvedli prezident ČČK **RNDr. Marek Jukl, Ph. D.** a ředitel Úřadu ČČK **JUDr. Jiří Procházka**.

Se stejným programem se na svém zasedání sešla dne 22. 4. 2006 v Praze Česká komora ČČK. Její jednání řídil ředitel Úřadu ČČK **JUDr. Jiří Procházka**, který také spolu s prezidentem ČČK **RNDr. Markem Juklem, Ph. D.** uvedl písemné materiály předkládané na Shromáždění delegátů ČČK.

SHROMÁŽDĚNÍ DELEGÁTŮ ČČK

V Praze se dne 20. 5. 2006 sešel ke svému pravidelnému výročnímu zasedání nejvyšší orgán naší organizace - Shromáždění delegátů ČČK, aby projednal výsledky činnosti a hospodaření ČČK za rok 2005 a plán činnosti a rozpočet na rok 2006. Zprávu o stavu společnosti Českého červeného kříže přednesl její prezident **RNDr. Marek Jukl, Ph. D.**, zprávu Dozorčí rady ČČK pak její předsedkyně **Stanislava Klicmanová-Maříková**. Úvodní referát k bloku písemných materiálů zaměřený především na výsledky činnosti ČČK v uplynulém roce s nastíněním výhledů na další období přednesl ředitel Úřadu ČČK **JUDr. Jiří Procházka**.

Shromáždění delegátů ČČK mj. také vzalo na vědomí zprávy o činnosti šesti kolektivních členů ČČK (Vodní záchranné služby ČČK, Horské služby ČR, Svazu záchranných brigád kynologů ČR, Skalní záchranné služby CHKO Broumovsko, Speleologické záchranné služby, České unie námořního jachtingu) a také o činnosti tří pracovních skupin Výkonné rady ČČK (pro výuku a vzdělávání, pro bezpříspěvkové dárcovství krve a pro spolkovou činnost). Ve schváleném usnesení pak byly konkretizovány úkoly na další období především pro OS ČČK.

„Musím zajít k očnímu lékaři“, stěžuje si svatojánská muška. „Včera jsem se dvě hodiny dvořila nedopalku cigarety“.

NOVÍ NOSITELÉ MEDAILÍ

ALICE MASARYKOVÉ - 1. část

MUDr. JAN FIALA (1912)

Členem Červeného kříže je od roku 1940. Svoji činnost začal v tehdejší Československém červeném kříži na jižní Moravě, později se přes několik jihočeských měst dostal do Jindřichova Hradce, kde působil řadu let jako obvodní lékař a místopředseda I. MS ČČK Jindřichův Hradec. Uskutečnil mnoho přednášek a besed pro své pacienty i členy ČSČK a ČČK, učil na kurzech a školeních první pomoci. Za svou mnohaletou úspěšnou spoluprací s ČSČK a ČČK získal řadu jeho vyznamenání a ocenění. Byl dlouholetým lékařem i osobním přítelem čestné předsedkyně ČSČK paní Hany Benešové.

JAROSLAV JANEBA (1929)

Členem Červeného kříže je od roku 1954. Po celou dobu svého členství v ČSČK aktivně pracuje v Místní skupině ČČK ve Svratouchu. Byl dlouholetým členem Oblastní výkonné rady ČČK Chrudim a po tři volební období také aktivním členem Shromáždění delegátů ČČK. Věnoval se zejména spolkové činnosti a získávání nových členů ČSČK a ČČK, uskutečňoval přednášky a besedy pro členy MS ČČK a její činnost také propagoval ve sdělovacích prostředcích. Za svou mnohaletou úspěšnou a obětavou práci v ČSČK a ČČK získal řadu ocenění a vyznamenání Červeného kříže.

KATASTROFY.COM - MODERNÍ ZPŮSOB PREZENTACE

Na podzim loňského roku byl spuštěn nový zpravodajský portál www.katastrofy.com. Jedním z prvních stálých smluvních partnerů portálu se stal Český červený kříž, který tímto krokem udělal další krok ve své marketingové strategii - komunikaci s médii. Po několika měsících fungování si našel portál své pravidelné uživatele a každý týden ho navštíví více jak 7.000 návštěvníků, kteří při surfování v jednotlivých rubrikách vygenerují více jak 100.000 zobrazení týdně.

Internet je moderní médium, které umožňuje téměř neomezené možnosti v oblasti informací a marketingu. A jelikož jedním z hlavních bodů smlouvy o spolupráci mezi portálem a ČČK je podpora činnosti této humanitární organizace, vybízíme jednotlivé oblastní spolky a místní skupiny ČČK, aby prezentovaly svoji činnost na tomto portálu.

Je třeba zmínit, že prezentace činnosti ČČK je v redakční části portálu **zcela zdarma**. A to je jistě pádný důvod, proč využít této možnosti a prostřednictvím elektronické pošty informovat redakci portálu (redakce@katastrofy.com) o akcích, které pořádáte, nebo kterých se účastníte.

Poskytněte informace médiu, které je pro podporu činnosti ČČK určeno!!! Vyberte ve své organizaci člověka, který se bude o zasílání informací starat. Nemá-li takový člověk s podobnou činností zkušenosti, můžete ho nasměrovat na redakci portálu a redaktori mu rádi poradí, jak postupovat. Forma je zcela jednoduchá - stačí zasílat krátké články se stručným popisem akce (co, kdo, kdy, kde, jak, proč) doplněné o pár fotografií.

Petr Nový (Katastrofy.com)

ŠKOLENÍ IRÁCKÝCH LÉKAŘŮ

Projekt „Školení iráckých lékařů“, které proběhlo ve Fakultní nemocnici Praha-Motol, skončilo v polovině letošního března. Celá akce byla organizačně zajišťována OS ČČK Mělník na základě smlouvy s Ministerstvem zahraničních věcí ČR o realizaci projektu „Pomoc jihoiráckému regionu v péči o děti se srdečním onemocněním“. Tento projekt volně navazuje na program humanitárních evakuací vlády ČR MEDEVAC, v jehož rámci bylo v ČR odoperováno, a tím vyléčeno, celkem 38 iráckých dětí.

V pátek 3. 3. 2006 v 10,00 hod. převzali v kardiocentru FN Praha-Motol zástupci OS ČČK Mělník speciální lékařské přístroje - ultrazvuk a EKG, na jejichž zakoupení poskytlo finanční prostředky Ministerstvo zahraničních věcí ČR, stejně jako na zajištění celého projektu školení iráckých lékařů. Během několika posledních dnů školení si práci s nimi ještě procvičili Dr. Sawsan a Dr. Amer a poté se již iráčtí lékaři vraceli do Basry. V polovině března 2006 se pak uskutečnilo předání těchto přístrojů pplk. MUDr. Milošem Bohonkem z Ústřední vojenské nemocnice Praha-Střešovice v Childern and maternity hospital Al Basrah, kde oba přístroje budou sloužit k vyšetřování dětí. Alena Herinková, ředitelka Úřadu OS ČČK Mělník

DÍKY, STAŇO

Když jsem pročítala první letošní číslo Novin ČČK, zastavila jsem se u článku „Opustila nás MUDr. Anna Folprechtová“, který byl zaměřen na celoživotní práci zesnulé lékařky a na její vztah k ČČK. A tu právě jsem se zamyslela nad tím, proč se o většině významných lidí dozvídáme teprve tehdy, až opustí tento svět. Měli bychom na ně upozornit, pokud jsou mezi námi. A to právě v tuto chvíli činím já.

Staňa“ - tak ji zná celý kladenský region. Je to neuvěřitelně kolik elánu, energie a vůdčího ducha je skryto v této příjemné, sympatické dámě, která už překročila sedmý křížek. Zná ji už 55 let a proto Vám ji trochu přiblížím.

Stanislava Klicmanová-Maříková se narodila 26. 11. 1933 v Lánech, na což je velmi pyšná; tam strávila také své dětství a mládí. Po ukončení školní docházky absolvovala 2-letou zdravotní školu a nastoupila na umístěnou do nemocnice v Chomutově. V roce 1952 se provdala a měla 3 děti. Poté se přestěhovala do Hřebče. V roce 1954 se stala členkou předsednictva OV ČČK Kladno. Absolvovala instruktorský kurz v Ústřední škole ČČK v Lišnu a stala se vedoucí sboru ZI ČČK v Kladně. Byla velitelkou zdravotnické družiny ve Stochově a vedoucí dorostu ČČK ve Stochově i v Tuchlovicích.

V roce 1969 byla Staňa zadržena při manifestaci na Staroměstském náměstí v Praze. Po patřičném „upozornění“ byla propuštěna a za trest přeložena jako dělnice do SONP Kladno. Pracovala jako jeřábnice, později se stala vedoucí skladu. Po celou dobu pracovala aktivně v ČČK, mj. školila ve svém závodě CO na téma „bojové látky“.

Po odchodu do důchodu se vrátila do zdravotnictví, sloužila nějaký čas v nemocnici Klad-

no. Poté jí onemocněl manžel a potřeboval její péči. Po jeho smrti v roce 1990 nastoupila na OS ČČK Kladno, kde pracuje dodnes. Díky její aktivitě společně s ostatními pracovníky vybudovali hygienické zařízení, potom azylový dům, jehož je Staňa vedoucí. Azylový dům je oázou pro všechny, kdo se potřebují zahrát, najíst, vykoupat, obléknout. Starají se zde také o rozvoz jídel seniorům.

Kromě těchto aktivit Staňa zajišťuje veškerá školení první pomoci v celém kladenském regionu, zajišťuje oceňování dárců krve, jezdí na ozdravné pobyty dětí jako hlavní vedoucí, zajišťuje s ostatními soutěž HMZ, pomáhá Mládeži ČČK. Je předsedkyní Dozorčí rady ČČK a též předsedkyní OVR ČČK Kladno.

Rekla bych, že je to jen minimum, co jsem o práci této neúnavné červenokřížáčky napsala. Byla několikrát vyhodnocena a má spoustu diplomů a medailí, ale čeho si nejvíce cení, je Medaile Alice Masarykové. Když někdy utrousí, že je načase, aby odešla, nevěříme jí, protože víme jak miluje svou práci, která je náplní jejího života. Miluje lidi a už vůbec si neumím představit OS ČČK bez Stáni, která je duší této organizace a za její bytí bojovala vždy jako lvice.

Kdybychom postavili do řady občany i mládež, které vyškolila, myslím, že by nám nestačilo náměstí. Mládež miluje svou Staňu, ona jim předává své vědomosti a zkušenosti. Na soustředěných je vždy ochotná naslouchat jejich steskům, připravovat různé taškařice, je laskavá jako máma.

Chtěla bych paní Stáňe Klicmanové-Maříkové poděkovat za celoživotní aktivitu a popřát jí jménem všech kladenských červenokřížáků hlavně pevné zdraví, dobré nervy, aby ještě dlouhou admirálskou hůl držela ve svých rukou. Díky, máme Tě rádi, Staňo.

Pavlna Hofmannová, předsedkyně MS ČČK Slaný, členka OVR ČČK Kladno

NÁVRAT DO DOBY SAMARITÁNŮ

Jako v době Samaritánů a počátků Červeného kříže v předminulém století si mohli na první pohled chvíli připadat návštěvníci, kteří se přijeli podívat v sobotu 8. dubna 2006 do Hradce Králové-Březhradu. Na místním sportovišti se totiž společně představili hasiči a zdravotníci. Nejednalo se ale o žádnou historickou akci. Sbor dobrovolných hasičů Březhrad zde uspořádal III. ročník klání v požárním útoku s názvem **Memoriál Miroslava Pekárka. Oblastní spolek Českého červeného kříže Hradec Králové** zase připravil ukázky první pomoci, velmi věrohodná znázornění nejrůznějších úrazů a postaral se také o zdravotní zajištění akce. S Březhradskými dobrovolnými hasiči se nám už před časem podařilo navázat velmi dobrou spolupráci.

Téměř stovka dětí a na 160 dospělých s opravdovým zájmem shlédlo ukázky první pomoci, resuscitace, namaskování a následné ošet-

ření rány na dolní končetině, pozornost vzbudily i publikace o první pomoci, ČČK a MHP. Řada dobrovolných hasičů se také vyptala na kurzy pořádané ČČK s vědomím, že se jim jejich obsah může v životě i v práci leckdy hodit. Největší zážitek ale měly děti, a to z umělých zranění. Naše pětice zdravotníků, našťastí vesměs zároveň maskérů, ani nestihala modelovat různá poranění všem zájemcům. Byla to pro většinu dětí úplně nová hra, a jak víme, hrou se děti nejvíce naučí.

Ne vždy jsou ale bohužel poranění hrou. O tom svědčí i historie této akce. Memoriál Miroslava Pekárka je vzpomínkou na nehodu autobusu městské hromadné dopravy na železničním přejezdu v Hradci Králové-Březhradu 4. dubna 2003. Tragédie si tehdy vyžádala 4 mrtvé a 6 zraněných. Záchranáři si od té doby každoročně připomínají, že smrt si skutečně nevybírá. Onoho tragického rána dostihla i 17-letého dobrovolného hasiče Miroslava Pekárka. Lukáš Pochylý, předseda OS ČČK Hradec Králové

ČESKÝ ČERVENÝ KŘÍŽ MÁ REKORD

V rámci tradiční výstavy pořádané MS ČČK **Semanín** nedaleko České Třebové se v sobotu 10. dubna 2006 uskutečnil pokus o rekord v počtu doma upečených velikonočních beránek shromážděných na jednom místě. Pořadatelé akce oslovili MS ČČK v okrese Ústí nad Orlicí a veřejnost a na základě jejich výzvy se v prostorách místního obecního úřadu podařilo shromáždit 214 beránek. Iva Jirušová z pelhřimovské agentury Dobry den pak po přepočítání vyhlásila tento počet jako stanovující rekord, který bude registrován v české databázi rekordů. Jiří Preclík, ředitel Úřadu OS ČČK Ústí nad Orlicí

POZVÁNKA NA SOUČINNOSTNÍ CVIČENÍ SVATÝ KÁMEN 2006

OS ČČK České Budějovice si Vás dovoluje pozvat na mezinárodní součinnostní cvičení Svatý Kámen 2006, které pořádáme ve dnech **21. - 24. září 2006** ve Svatém Kameni u Dolního Dvořiště. Cvičení, kterého se zúčastní i jednotky Rakouského ČČK, je zaměřeno na druhosledovou problematiku zvládnání rozsáhlých mimořádných událostí a krizových stavů se zaměřením na nouzové ubytování, orientaci a vyhledávání v terénu a zvýšení individuálních dovedností účastníků v oblasti první pomoci a to včetně první pomoci s pomůckami (pod vedením profesionálů ze ZZS). Dalším cílem je pak vzájemná výměna zkušeností a nácvik spolupráce více složek pod jednotným velením.

Čtyřčlenná družstva ČČK (včetně kolektivních členů) mají účast na cvičení **zdarma**. Bližší informace a přihlášky naleznete na stránkách www.cckcb.cz, případně na tel. 387318520. Uzávěrka přihlášek je **15. 7. 2006**. Cvičení bylo podpořeno z Dispozičního fondu Iniciativy Společenství INTERREG IIIA v rámci projektu „Společná příprava Českého a Rakouského červeného kříže na katastrofy“. Josef Škola

Pacient na operačním sále říká chirurgovi:
„Tu masku si klidně můžete sundat, pane doktore. Já jsem vás stejně poznal“.

VLADIMÍR REMEK

Jméno **Vladimír Remek** již je dáno ve školních učebnicích. První československý kosmonaut zajistil, že naše země obsadila za SSSR a USA bronzový stupínek v historii při vyslání člověka do kosmu, o který nás již nikdy nepřípraví. Dnešní poslanec Evropského parlamentu ochotně odpověděl na naše tradiční čtyři otázky.

Otázka: Pane poslanče, můžete se nám trochu představit? Co ve Vašem životě předcházelo Vaší dnešní významné funkci?

Odpověď: Mohu říci, že toho nebylo tak málo. Jako nejvýraznější moment se přitom zdá být rok 1978, kdy jsem dostal možnost stát se prvním československým kosmonautem, zároveň ale také prvním kosmonautem z jiné země, než byly do té doby velmoci v osvojování vesmíru - tedy Sovětský svaz a Spojené státy. Po příchodu do Evropského parlamentu jsem pak zaznamenal dokonce, že mne mnohé evropské instituce - nejen odborné - považují i za vlastně prvního kosmonauta Evropy.

Ale ještě stručně k tomu, co kosmickému letu předcházelo a co posléze následovalo. Musím přiznat, že jsem si letem kolem Země splnil klukovský sen. Ten jsem začal naplňovat už vstupem na dráhu stíhacího pilota, což mi potom pomohlo i při výběru do týmu kosmonautů. Po samotném letu jsem pak pokračoval na různých pozicích v kariéře letce - důstojníka armády. Následky to bylo ve funkci šéfa tehdejšího Muzea letectví a kosmonautiky ve Kbělicích u Prahy. V roce 1995 začala moje léta opětového působení v Rusku, kde jsem nejprve byl zástupcem ČZ Strakonice, a. s. a později - až do zvolení poslancem Evropského parlamentu v roce 2004 - obchodním radou velvyslanectví ČR v Moskvě.

Otázka: Co považujete ve své dosavadní práci za největší úspěch?

Odpověď: Dlouho jsem za takový „úspěch“ samozřejmě považoval kosmický let. V poslední době si ale sám stále více považuji, že jsem se

„neztratil“ ani po něm, že jsem našel vůli doslova změnit život i profese. V neposlední řadě je pak pro mě určitě „úspěchem“, že jsem mohl podpořit svoje dvě dcery na jejich cestě stát se dospělými. Jedna už dokončila vysokou školu, druhá k tomu úspěšně směřuje. Když k tomu doplním pocit spokojeného manželství, pak to, myslím, není málo.

Otázka: S jakými největšími problémy se ve své současné funkci potýkáte?

Odpověď: Já bych se neomezoval jen na současné působení v řadách poslanců Evropského parlamentu. Řekl bych, že se celý život nejvíce potýkám s lidskou hloupostí, s neochotou překonávat obecně zavedená klišé, s pohodlností lidí. Problémem je i podle mého názoru značná zaujatost ve vztazích mezi lidmi, nechuť posuzovat okolí podle skutečného počínání a ne jen podle nálepky. Nemám ani v životě, ale ani v poslanecké práci rád překotný radikalismus, který brání používat zdravý rozum a normální úsudek. Pokud jde přímo o aktivitu v Evropském parlamentu, pak je pro mne určitým problémem nejednota zájmu poslanců z ČR shodnout se a dohodnout na některých krocích v obecném zájmu naší republiky.

Otázka: Jaký je Váš vztah k aktivitám Českého červeného kříže? Co Vás z jeho činnosti nejvíce zajímá?

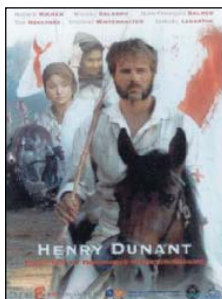
Odpověď: Musím sebekriticky přiznat, že v poslední době sleduji tyto aktivity tak trochu „z pozdálí“. Přitom jsem se s činností této organizace seznámil už velice brzy, díky babičce, která byla dobrovolnou sestrou Červeného kříže. A tak jsem už jako dítě znal základy první pomoci. Popravdě byl jsem i pyšný na to, když jsem babičku vídal, jak v typické „uniformě“ Červeného kříže pomáhala se zdravotní službou při různých akcích. Ještě před dráhou vojenského pilota jsem byl i dárce krve, což ale poté už nebylo kvůli regulím možné. Určitě jsem ale rád, že se v poslední době prolínají aktivity Červeného kříže a naší Česko-ruské společnosti při pomoci dětem z regionů bývalého Sovětského svazu, postiženým havárií v Černobylu. Jsem přesvědčen, že role Českého červeného kříže se ani v současném světě neztrácí, a že je toho dost, na co je možné z tradic navazovat.

Otázky kladl: Mgr. Josef Švejchna

FILM O HENRI DUNANTOVI

Dne 10. března 2006 měl v Ženevě na mezinárodním festivalu o lidských právech premiéru koprodukční francouzsko-švýcarsko-italský hraný film „**Henri Dunant**“. Film volně vychází z událostí kolem vzniku Červeného kříže a přijetí první Ženevské úmluvy a podrobně se zabývá životem a dílem zakladatele Červeného kříže Henri Dunanta.

Režie filmu se ujala **Dominique Othenin-Girard**, v hlavní roli ztvárnil Henri Dunanta francouzský herec **Thomas Jouannet**. V dalších rolích se pak objevili mj. Emilie Dequenne, Noemie Kocher, Michel Galabru, Jean Francois Balmer, Tom Novembre, Vincent Winterhalter, Samuel Labarthe a další. Počítá se s tím, že film bude velmi brzy k dispozici i na DVD.

(11 mužských, 8 ženských a 3 družstva z Polska). Mistryni republiky se stala **Tamara Stonová** z MS VZS ČČK Ostrava, v soutěži mužů obsadil první místo a mistrem republiky se stal **Martin Kresta** rovněž z pořadající MS VZS ČČK Ostrava. V soutěži družstev skončili na prvním místě děvčata i hoši z **MS VZS ČČK Neratovice**.

Soutěž proběhla v sobotu na bazénu bez problémů, byla vzorně připravena. Naše poděkování patří všem závodníkům, rozhodčím, sponzorům a v neposlední řadě pořadatelům - všem členům **MS VZS ČČK Ostrava**.

Všichni závodníci se již těší na Mistrovství republiky v soutěži družstev a záchranný tým VZS ČČK, které se koná 24. - 25. 6. 2006 v Sokolově.

*Jana Kargerová,
generální sekretář VZS ČČK*

90 LET OD NAROZENÍ RNDr. JERONÝMA ŘEPA

Zakladatel Vodní záchranné služby (VZS) ČČK **RNDr. Jeroným Řepa** (5. 3. 1916 - 23. 12. 1984) se narodil ve Velimě v rodině evangelického faráře. Toto prostředí ovlivnilo jeho celý život. Po maturitě na gymnáziu v Českém Brodě vystudoval ve druhé polovině 30. let Přírodovědeckou fakultu UK. Do počátku 2. světové války působil na gymnáziích v Praze jako středoškolský profesor. Po roce 1945 po získání doktorátu z antropologie začal působit jako odborný asistent na katedře antropologie PřF UK u prof. Malého. Na začátku 50. let byl zakládajícím členem nově vznikající katedry tělesné výchovy na této fakultě, kde působil až do odchodu do důchodu.

Velkou láskou Jeronýma Řepy byla voda. Už za první republiky se velmi intenzivně věnoval práci v dobrovolných sborech zachránců tonoucích v organizaci YMCA (Křesťanské sdružení mladých mužů - pro zajímavost rovněž založen zakladatelem Červeného kříže H. Dunantem r.

1855). Zde se projevuje jeho schopnost předávat své vodácké a záchranné zkušenosti mladé generaci. V přísné struktuře vzdělávání záchranných sborů se postupně stává čekatelem, juniorem, seniorem a instruktorem (tyto kvalifikace se později staly základem kvalifikačního systému VZS ČČK). Velký vliv na něj měl v tomto období autor první české učebnice záchrany tonoucích **J. A. First**.

To vše ovlivnilo jeho odborné zaměření na výše uváděné katedře (kromě vodáckého a záchranného zaměření byl jedním z prvních propagátorů dnes velmi populárního softbalu mezi vysokoškolskými). Smutnou stránkou jeho působení na vysoké škole byla (vzhledem k jeho původu a politickému přesvědčení) jeho neúspěšná snaha o habilitaci - jeho habilitační práce byla vždy vrácena.

Od počátku 50. let se Dr. Řepa snaží prosadit založení celorepublikové organizace VZS. Jeho úsilí je vedeno především stále narůstajícími počty utonulých, které byly ve srovnání s ostatními evropskými (dokonce i přímořskými) státy alarmující. Tuto myšlenku se však podařilo realizovat až ve druhé polovině 60. let. V roce 1966 se myšlenkou zřízení VZS poprvé zabývá plenární zasedání ÚV ČSČK. Formálně lze tedy rok 1967, kdy byla ustavena Ústřední rada VZS, považovat za vyvrcholení Řepovy snahy. V roce 1968 již byl organizován první kurs pro instruktory VZS v Olomouci.

Kromě přípravy základních materiálů VZS ČSČK vytvářel Jeroným Řepa vzdělávací systém, včetně odborné publikační činnosti (S pádem na vodu, 1958; Nenechte je utonout, 1968; Abeceda záchrany „A“, 1983, atd.). V souvislosti s prací Dr. Řepy pro VZS ČČK je třeba připomenout jeho blízké spolupracovníky a kamarády - **MUDr. Rudolfa Jedličku a RNDr. Petra Šímu, CSc.**

Dr. Jeroným Řepa vychoval pro VZS ČČK celou řadu specializovaných záchrannářů a ti na „Jeryka“ dodnes s úctou vzpomínají.

*Dr. Tomáš Miler,
předseda Sekce pro vzdělávání a výcvik
Vodní záchranné služby ČČK*

MISTROVSTVÍ REPUBLIKY JEDNOTLIVCŮ VZS ČČK RESCUE 2006

Ve dnech 21. - 22. 4. 2006 proběhlo již **XII. MR jednotlivců VZS ČČK v disciplínách ILS** (mezinárodní organizace vodní záchrany), které je zároveň pořádáno jako Memorál PaedDr. Mariana Filčáka (letos již IX. ročník). Mistrovství se konalo v Ostravě, pořádáním byla pověřena MS VZS ČČK Ostrava.

Zúčastnilo se celkem **91** vodních záchrannářů z celé ČR a z Polska. Celkem závodilo 19 družstev

Gynekolog je hodnocen v zkoušce v autoškolě: „Rozebrání motoru, odstranění závady a sestavení - 50 bodů a 50 bodů bonus“. - „Ale proč bonus?“ - „Protože jste to celé dělal pouze výfukem!“

PŘEDSTAVUJEME NÁRODNÍ SPOLEČNOSTI ČK A ČP

ČERVENÝ KŘÍŽ FIDŽI

Červený kříž byl na Fidži založen v roce 1954. Zpočátku byl pouze spolkem začleněným do národní společnosti ČK Velké Británie a až v roce 1973 byl uznán Mezinárodní federací ČK a ČP jako samostatná národní společnost ČK. Podobně jako v jiných zemích je ČK Fidži největší humanitární a neziskovou organizací v tomto státě.

Jejími nejvyššími orgány jsou Národní koncil a Národní rada. Organizace je rozdělena do 15 aktivních oblastních spolků ČK Fidži, které pokrývají zhruba 80 % území země. Tyto spolky tvoří základní systémovou síť pro realizace a propagaci různých programů a služeb v komunitách po celé zemi a fungují rovněž při katastrofách. Různé projekty, služby a programy pomáhá naplnovat 5.000 dobrovolníků, kteří mohou být v případě katastrofy okamžitě zmobilizováni.

Hlavními programy ČK na Fidži jsou okamžitá pomoc při katastrofách, výuka a poskytování první pomoci, bezpříspěvkové dárčování

ství krve, ochrana lidské důstojnosti, programy pro postižené HIV/AIDS, projekty zaměřené na vyhodnocování a odstraňování chudoby, projekty týkající se vody (jednak zaměřené na čištění vody, získávání pitné vody, ale také na lekce plavání), propagace bezpečnosti doma i v zaměstnání a v neposlední řadě programy zaměřené na pomoc nemocným a zdravotně postiženým občanům. Programy mládeže se zaměřují zejména na šíření základních principů humanity na školách. Součástí těchto programů jsou mj. zajímavá a poučná loutková představení pro nejmenší školáky a zdravotně výchovné přednášky např. o HIV/AIDS nebo drogách pro starší žáky a studenty.

*Linda Sochorová,
zahraniční úsek Úřadu ČČK*

VÝROČÍ ČÍSLA – ČEŠTÍ LÉKAŘI

JIRÍ DIVIŠ (4. 5. 1886 - 2. 7. 1959)

Významný český chirurg se narodil ve východočeském městečku Přelouči. Za první světové války působil jako chirurg v polní nemocnici na ruské frontě, později na chirurgickém oddělení posádkové nemocnice v Brně.

V roce 1922 nastoupil jako asistent na II. chirurgickou kliniku v Praze, kde byl přednostou profesor Rudolf Jedlička - Diviš je považován za jeho nejvýznamnějšího žáka. O čtyři roky později získal titul docenta z patologie a nemocí chirurgických a v témže roce se stal zástupcem přednosty II. chirurgické kliniky v Praze. V roce 1930 nastoupil na místo primáře chirurgického oddělení nemocnice na Královských Vinohradech v Praze, za tři roky na to je jmenován mimořádným profesorem a přednostou II. chirurgické kliniky, která byla převedena z prostor Pražského sanatoria v Podolí do nemocnice na Vinohradech.

Rádným profesorem byl jmenován v roce 1946 s účinností od roku 1939. Je považován za zakladatele a průkopníka naší hrudní chirurgie. Letos si připomínáme, že uplynulo 120 let od jeho narození.

UŽITEČNÉ VYNÁLEZY

PARFÉM

V současné době je na trhu více než 20.000 různých parfémů. Historie vůní začíná již 3500 let př. n. l. u starých Sumerů, kteří již tehdy různými vůněmi uctívali své bohy. Legendární král Ur prý páčil myrhu, aby si božstva naklonil. O 500 let později ve starém Egyptě výrobci parfémů namáčeli vonné rostliny do oleje a tekutinu ždímalí přes plátno, případně okvětní plátky rostlin namáčeli do tuku, aby je absorboval a udržel jejich vůni. Také staří Římané 500 let př. n. l. parfémy rozprašovali v domech, omývali jimi prapory vítězných vojsk i domácí zvířata.

V 7. st. Arabové vyvinuli techniku destilace a začali ji využívat při výrobě vůní. Byly objeveny nové vonné esence, např. pižmo. V 16. st. pak nastává rozvoj evropského voňavkářství. Ve Francii se velkou módou staly parfémované rukavičky. V roce 1709 se objevila první kolínská voda (blíže viz Noviny ČK č. 1/2006). Významný pokrok představuje rok 1765, kdy byla ve Francii založena sklárna Baccarat, která začala vyrábět flakóny na voňavky.

V 19. st. v souvislosti s příchodem efektivnějších technologií se parfémy začaly vyrábět v průmyslovém měřítku. V roce 1868 se objevuje první syntetický parfém a má vůni čerstvě posečené trávy. O dvacet let později se začíná vyrábět průmyslově: tentokrát voní po fialkách a vanilce. V roce 1921 přichází **Gabrielle Chanelová** s parfémem, který se stal nejslavnější ženskou vůní - Chanel č. 5. V roce 1930 v dílně **Jeana Patoua** vzniká Joy, který je nazýván „nejdražším parfémem na světě“ (mezi nejnákladnější vůně se řadí dodnes - 30 ml vyjde asi na 28.000,- Kč). Od roku 1965 se parfémy objevují i v podobě aerosolových sprejů.

ZNÁME PRAVIDLA SPOLEČENSKÉHO CHOVÁNÍ?

NÁKUPY V OBCHODECH

- při vstupu do obchodních domů a supermarketů nezdravíme a dáváme přednost těm, co vycházejí
- při výběru zboží je příliš nepřebíráme, dáváme je zpět na původní místo, pokud jej nemíníme koupit
- při nákupu pečiva neosaháváme jednotlivé kusy holýma rukama, používáme obvykle přiložené kleště a mikrotenové sáčky
- potřebujeme-li upřesňující informaci od personálu, vždy svůj dotaz zahájíme pozdravem a slovy „Prosím Vás“
- při nákupech jsme opatrní na peněženky, nikde je neodkládáme, ženy si neustále hlídají kabelky
- po zaplacení zboží si překontrolujeme účtenku (nejlépe ještě v obchodě) pro případnou reklamaci
- při nákupu spotřebního zboží (např. domácích spotřebičů) si zkontrolujeme, zda je správně vyplněn záruční list.

Babička u očního lékaře. Lékař říká: „Přečtěte mi, co je napsáno na třetí řádce“. - „To si musíte přečíst sám, pane doktore, já na to nevidím“.

VÝROČÍ ČÍSLA – SVĚTOVÍ LÉKAŘI

JEAN DOMINIQUE LARREY

(6. 7. 1766 - 1. 8. 1842)

Francouzský lékař, jeden ze zakladatelů válečné chirurgie, se narodil v městečku Beaudéanu. Studium medicíny dokončil v roce 1786 v Toulouse. Po roce se stal chirurgem královského námořnictva a v roce 1792 hlavním chirurgem rýnské armády. O čtyři roky později již přednášel na vojenské lékařské škole.

Poté se jako hlavní chirurg armády zúčastnil všech hlavních Napoleonových válečných tažení. Proslavil se jako úspěšný organizátor účinné chirurgické služby na bojišti. Využíval přitom své bohaté zkušenosti (za 22 let se zúčastnil jako chirurg více než 400 bitev a vojenských srážek, v nichž byl sám třikrát raněn). Byl tvůrcem vozíku na odvoz raněných a autorem mnoha nových operačních zákroků. K prevenci gangrény, časté komplikace střelných ran končetin, navrhoval včasnou amputaci, jako první v polních podmínkách zavedl omývání ran solným roztokem a jen občasné převazy ran, při otevřeném pneumotoraxu používal tlakové tamponády, aj.

Své bohaté zkušenosti shrnul do 11 spisů, z nichž nejvýznamnější jsou čtyřdílné „**Paměti válečné a polní chirurgie**“. Po napoleonských válkách se stal členem Zdravotní rady armády a Lékařské akademie. Zemřel v Lyonu právě před 240 lety.

OSOBNOSTI ČERVENÉHO KŘÍŽE

VLADIMÍR JÁN ŽUFFA

(1. 7. 1893 - 1. 12. 1974)

Narodil se v Liptovském Mikuláši na Slovensku, studoval na evangelickém gymnáziu v Kežmarku a později farmacii na univerzitách v rumunské Kluži, v Budapešti a v Praze. Již v době vysokoškolských studií v Budapešti se zapojil do činnosti Červeného kříže, od roku 1920 byl významným funkcionářem ČSČK v Bratislavě (mj. místopředseda Slovenské divize ČSČK). Byl spoluzakladatelem časopisu Slovenský lékárník i farmaceutického školství na Slovensku.

Po vypuknutí druhé světové války byl aktivním členem ilegální odbojové organizace Obrana národa. Později se přes Balkán a Střední Východ dostal až do Londýna, kde byl již v hodnosti štábního kapitána jmenován do funkce prvního místopředsedy a člena Hlavního štábu ČSČK v zahraničí. V této funkci byl blízkým spolupracovníkem čestné předsedkyně ČSČK Hany Benešové. Aktivně se podílel také na obnově činnosti ČSČK na Slovensku po skončení druhé světové války.

Věnoval se také poválečné obnově lékárnictví na Slovensku, pracoval jako přednosta odboru Ministerstva zdravotnictví v Bratislavě i jako vedoucí Oblastní ústředny antibiotik. Po roce 1953 byl neprávem pronásledován a vystěhován z Bratislavy. Jako důchodce žil v Dobšíně a od roku 1961 v rodném Liptovském Mikuláši, kde také zemřel.

NAŠE DESATERO

DESET RAD PRO PŘÍPAD PANDEMIE

1. Vyhybte se kontaktu s každým, kdo má příznaky ptačí chřipky.
2. Věnujte zvýšenou pozornost hygieně, používejte dezinfekční prostředky.
3. Myjte si ruce tak často, jak to jde.
4. Nedotýkejte se jiných lidí na veřejných místech, nepoužívejte výtahy.
5. Buďte sexuálně zdrženliví, nebezpečné jsou i polibky.
6. Co možná nejméně se dotýkejte ploch v obchodech a na dalších místech.
7. Vyhybte se ptákům. Uhynulé kusy oznamte úřadům.
8. Maso vařte na 70 stupňů, zejména drůbeží. Nejezte syrová vejce.
9. Dezinfikujte si klávesnici počítače - na jeden čtvereční centimetr tu připadá až 500 bakterií.
10. Je-li to možné, nechte k lékaři, nepoužívejte hromadnou dopravu a nezdržujte se v kancelářích.

(Využity informace z časopisu 100+1 zahraniční zajímavost)

PTALI JSTE SE ...

Otázka: „Často se u mě dostavuje brnění nohou. Rád bych se dozvěděla, čím je způsobováno a co se s tím dá dělat?“

Jana Š., Praha 4

Odpověď: Příčin brnění nohou může být celá řada. Nohy nás mohou brnět např. při únavě, horečce, v těhotenství, při dehydrataci (když chybí tělu tekutiny), vitamíny řady B, hořčík nebo vápník. A také třeba v případech, kdy nosíme příliš těsné boty, příliš vysoké podpatky nebo naopak příliš nízké.

Když delší dobu sedíme s jednou nohou přehozenou přes druhou, utiskujeme cévy, které probíhají v podkolenní jamce a po čase se dostaví brnění, protože krev se sice protlačí tepnami do dolní části naší končetiny, ale tam v důsledku stisknutých cév zůstává. Nejde o nic závažného; stačí pár uvolňovacích pohybů, jejichž pomocí se oběhové poměry v noze urychlí.

Čtenářka však spíše měla na mysli jiné typy brnění nohou, které mohou souviset s případnou chorobou. Pozornost by zcela jistě mělo vzbudit brnění až bolest nohou při rychlejší chůzi - to signalizuje cévní nedostatečnost a tu je nutné léčit. Varující může být také opakované brnění nohou v klidu. V těchto případech vždy vyhledejte pomoc lékaře - odborníka.

OKÉNKO SPRÁVNÉ VÝŽIVY

HRUŠKA

- pochází jak z Evropy, tak i z Asie - pěstovali je již staří Féniciáné, Židé a Římané. O velký rozvoj jejich pěstování se zasloužilo několik francouzských a belgických pěstitelů koncem 18. st.
- mají vysoký obsah přírodního cukru - proto jsou rychlým a vhodným zdrojem energie
- jsou také zdrojem vlákniny, vitamínu C, železa a draslíku
- patří do skupiny nejméně dráždivých potravin, což jim zaručuje důležité místo v dětské a dietní stravě
- hodí se výborně k sýrům
- konzumovat se dají syrové, sušené, v kompotu, ale i v džemových směsích; vynikající nápoj je hruškovice - destilát z hruškového vína

- hrušky také dokáží velmi zjemnit nastrohaná jablka připravená jako náplň do závínů (štrůdlů) - na 4 jablka dáváme 1 hrušku.

„Co ti říkal doktor?“ - „Že mám vodu v kolenech.“ - „Vidíš, to je ten tvůj hloupý zvyk dávat si do whisky tři kostky ledu!“

ZEMŘEL PAN REDAKTOR POUSTKA

Ve věku 83 let zemřel v dubnu 2006 **Jaroslav Poustka**, první redaktor obnovených Novin Červeného kříže v letech 1994 - 1999. Dlouholetý člen Syndikátu novinářů ČR a jeho Klubu novinářů Pražského jara, aktivní člen ČČK, Svazu důchodců ČR a Společnosti Ivana Hálka, bez ohledu na věk neúnavný pěší turista (mj. pravidelný účastník populárního pochodu Praha - Prčice) a průvodce na poznávacích zájezdech do Německa i po památkách naší vlasti.

Čest jeho památce.

DEN ČERVENÉHO KŘÍŽE V PALÁCI FLÓRA V PRAZE

Ke Světovému dni Červeného kříže připravil aktivní **OS ČČK Praha 3+6+8** velkou celopražskou propagační akci - **Den Červeného kříže v Paláci Flóra** (pro mimopražské připomínáme, že Palác Flóra je významným obchodním centrem situovaným na rozhraní Vinohrad a Žižkova).

Dne 9. května 2006 mohli jeho návštěvníci po celý den (od 09,00 do 20,00 hod.) v celkem 9 informačních stáncích shlédnout výstavu fotografií, seznámit se s vybavením lékárníček, s publikacemi ČČK, s činností OS ČČK Praha 3+6+8 i s činností Mládeže ČČK, vyzkoušet si poskytování první pomoci, kardiopulmonální resuscitaci, nechat si změřit krevní tlak a hladinu cukru v krvi, získat informace o dětských úrazech i jejich prevenci a mohli také darovat svou krev (přihlásilo se 117 zájemců a bylo uskutečněno 51 odběrů krve). Před hlavním vchodem byl umístěn záchranný stan, u kterého probíhaly každou hodinu ukázky první pomoci na realisticky namaskovaných zraněných. Pro děti byly připraveny omalovánky s tematikou první pomoci nebo si mohly vyzkoušet ošetření plyšového pejska.

Jednotlivými stanovišti na Dnu Červeného kříže v Paláci Flóra v průběhu dne prošly tisíce obyvatel i návštěvníků našeho hlavního města, mezi nimi i představitelé ČČK - jeho prezident **RNDr. Marek Jukl, Ph. D.**, který na místě uskutečnil svůj již v pořadí 238. bezpříspěvkový odběr krve - a ředitel Úřadu ČČK **JUDr. Jiří Procházka**. Z dalších významných hostů připomeňme ještě **Mgr. Jiřího Janouška** z oddělení krizového řízení Úřadu městské části Praha 3 a také zástupce Hasičského záchranného sboru Hl. města Prahy. Podrobnější reportáž z této zdařilé akce přineseme v příštím čísle Novin ČČK.

Mgr. Eva Štátná

POJMY Z HISTORIE ČČK

VYŠŠÍ OŠETŘOVATELSKÁ ŠKOLA ČSČK

Spolek diplomovaných sester ustavil počátkem července 1945 na návrh **Jarmily Hennerové** přípravnou komisi a ta se obrátila dopisem na ČSČK, aby se ujal úkolu otevřít jednoletou Vyšší ošetřovatelskou školu v Praze určenou zejména pro přípravu školských a vedoucích sester. Ministerstvo zdravotnictví svým výnosem z 21. 12. 1945 schválilo pro ČSČK zřízení této školy v Žitné ulici č. 24 v Praze II. Vedením školy byla pověřena **Jarmila Roušarová**. Podmínkami přijetí do této Vyšší ošetřovatelské školy ČSČK bylo absolvování dvouleté ošetřovatelské školy a nejméně tříletá praxe.

Osnovy výuky zahrnovaly 40-42 vyučovací týdnů, rozdělených do 580 hodin teoretické přípravy a 1.200 hodin praktické přípravy. Hlavními předměty byly: vedení ošetřovatelských škol, vedení ošetřovatelské služby v léčebných ústavech, pojišťovných a am-

bulatoriích a sociálně-zdravotnická služba. Kromě řady jiných předmětů se vyučovala také pedagogika, psychologie, ruština a angličtina. Přednášky zajišťovali profesori, docenti, lékaři a diplomované sestry. Absolventky skládaly dílčí zkoušky z jednotlivých předmětů, na závěr pak psaly písemné práce, předkládaly demonstrační práce, připravovaly přednášky a studium zakončily globální zkouškou. Ubytovány byly společně v internátu, o jehož výstavbu se postaral ČSČK.

Studium v prvním školním roce 1946/1947 úspěšně ukončilo 29 posluchaček. Diplomů jim při slavnostním zakončení studia dne 28. 6. 1947 ve velké zasedací místnosti Ministerstva zdravotnictví předávali čestná předsedkyně ČSČK **Hana Benešová**, zakladatelka ČSČK **PhDr. Alice Masaryková** a ministr zdravotnictví **Prof. Dr. A. Procházka**.

NOVÉ ČINNOSTI V ČČK

MATEŘSKÉ CENTRUM V DOLNÍ DOBROUČI

Mateřské centrum působí jako informativní, výchovné, vzdělávací a oddechové centrum zejména pro maminky na mateřské dovolené a jejich malé děti, kterým nabízí možnost hrát si jinak než doma. Dětem nabízí připravený program - výtvarné, pracovní či hudební činnosti, cvičení a hry rozvíjející dětskou osobnost. Mateřské centrum pomáhá odstraňovat izolaci žen na mateřské dovolené a usnadňuje jim zvládnání každodenní péče o děti. Rodiny se zde učí lépe využívat volný čas, což má významný vliv i v oblasti prevence kriminality. Centrum bude zpočátku otevřeno každé pondělí, ale předpokládá se postupně jeho využívání i v dalších dnech.

Mateřské centrum „U krtečka“ je umístěno v prostorách Mateřské školy. Jeho součástí je herna, výtvarný koutek, šatna a vlastní sociální zázemí, včetně kuchyňky. Rozhodující hybnou silou zřízení Mateřského centra byla velmi aktivní **MS ČČK Dolní Dobruč** v čele s její předsedkyní **Věrou Šilarovou** a také osobní aktivita několika dolnodobroučských maminek. Významnou pomoc při zřízení centra poskytla také obec Dolní Dobruč, kterou při slavnostním otevření Mateřské-

ho centra dne 6. března 2006 zastupoval její starosta **Pavel Neumeister**. Otevření centra byl přítomen také ředitel Úřadu ČČK **JUDr. Jiří Procházka** a samozřejmě představitel OS ČČK Ústí nad Orlicí - jeho předsedkyně **Marie Urbanová** a ředitel Úřadu OS ČČK Ústí nad Orlicí **Jiří Preclík**.

Nechcete podobnou aktivitu zkusit také u Vás? Chce to jen trochu odvahy, samozřejmě hodně práce a nebát se překonávat řadu drobných potíží. Radost maminek a rozzářené oči dětí pak stojí za to.

VÍTE, ŽE . . .

ŠTÍTNÁ ŽLÁZA

- je malý orgán uložený na přední straně krku pod hrtanem a před průdušnicí
- váží 15 - 30 g
- skládá se ze dvou spojených laloků a tvarem připomíná motýla
- za normálních okolností není štítnou žlázu vidět, ani ji nelze nahmatat
- tvoří se v ní hormony štítné žlázy s obsahem jodu (L-tyroxin a trijodtyronin), které řídí veškeré funkce látkové výměny organismu - zvyšují obrat energie v těle
- třetí hormon štítné žlázy - kalcitonin - napomáhá zabudování vápníku do kostní tkáně a to je nezbytné např. pro správný rozvoj dětí
- štítná žláza potřebuje denně odpovídající dávku jodu (tj. 150 - 200 mikrogramů) - dostává jich však denně obvykle pouze 80 mikrogramů
- chybné funkce štítné žlázy jsou: snížená funkce (hypofunkce) a zvýšená funkce (hyperfunkce), projevující se tvořením nadbytku hormonů
- komplikace štítné žlázy postihují častěji děvčata než chlapce.

Lékař: „Co vás bolí, babičko?“ - „Bolí mě za krkem“. - „A nemáte moc pod hlavou?“ - „Kdepak, pane doktore, jen deset tisíc“.

MEZINÁRODNÍ VÝBOR ČERVENÉHO KŘÍŽE (1. díl)

Mezinárodní výbor Červeného kříže (MV ČK) je - jak jsme zmínili v minulém díle - zakládající složkou Hnutí. Vzniku MV ČK předcházela památná bitva u Solferina (1859), jejímž bojištěm projížděl Švýcar Henri Dunant. Pohled na bojiště poseté 40.000 raněných a umírajících bez efektivní pomoci jej vedl k dvěma zásadním a spolu úzce propojeným návrhům - na založení pomocné organizace a na zakotvení zásad přípustného vedení válek systémem mezinárodních smluv. 17. února 1863 se v Ženevě poprvé schází Dr. Louis Appia, gen. Guillaume-Henri Dufour, Henri Dunant, Dr. Theodore Maunoir a Gustave Moynier - zakládají *Mezinárodní výbor pro pomoc raněným vojákům* jako stálou, nezávislou a mezinárodní instituci.

Tou se však výbor skutečně stává až po několika měsících - v říjnu 1863 se v Ženevě schází Mezinárodní konference - účastní se 16 vlád a 4 soukromé organizace. V 10 rezolucích přijatých 29. října 1863 se rodí Mezinárodní hnutí ČK, formulují se zásady první Ženevské úmluvy, vyzývají k ustavování národních výborů (národních společností ČK), stanovují pro činnost ve prospěch raněných rozeznávací znak - červený kříž na bílém poli - obrácenou vlajku Švýcarska, a to jako projev díky zemi, jejíž vláda pochopila význam Dunantových idejí a spolu s MV ČK svolala na rok 1864 diplomatickou konferenci k přijetí *Úmluvy o zlepšení osudu raněných vojáků v poli*. Tak se završila realizace zprvu až idealisticky vyhlížejících idejí - zrodil se *Mezinárodní*

Červený kříž tvořený MV ČK a jednotlivými národními společnostmi a byla přijata první mnohostranná úmluva humanizující válku. MV ČK tak dosáhl postavení, které trvá dodnes.

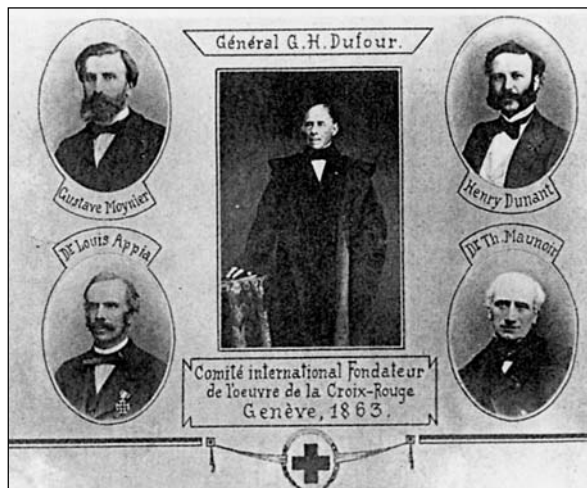
Čím tedy MV ČK je? Je institucí, na kterou *mezinárodní společnosti (státy) přeneslo významné úkoly při ochraně obětí válek a vnitřních nepokojů*, její postavení je dáno normami mezinárodního práva a Statutem MV ČK (obojí je projevem souhlasné vůle států). Má mezinárodněprávní subjektivitu (může přímo navazovat vztahy se státy a udržuje s nimi diplomatické styky, do činnosti jejího orgánu nemůže nikdo zvenčí zasahovat) - nelze tedy MV ČK řadit mezi nevládní organizace, ale ani mezi organizace mezivládní.

MV ČK můžeme charakterizovat jako *neutrální, apolitickou a nezávislou instituci sui generis* (svého druhu), vytvořenou ke zcela specifickému účelu - chránit oběti ozbrojených konfliktů a vnitřních nepokojů (politické bouře, rozsáhlé stávky doprovázené zatýkáním apod.) a poskytovat jim pomoc, působit jako neutrální zprostředkovatel v humanitárních otázkách (např. výměny zajatců), dohlížet na dodržování humanitárních norem a šířit znalost humanitárních

principů a mezinárodního humanitárního práva. Při všech svých činnostech má MV ČK tzv. *právo iniciativy* - jeho činnost nemůže být odmítnuta jako vměšování do konfliktu či vnitřních záležitostí daného státu.

V rámci Hnutí ČK a ČP Mezinárodní výbor ČK jako jediný uznává Národní společnosti a koordinuje pomoc poskytovanou Hnutím na všech územích zasažených válkou či situací vnitřních nepokojů. (Dokončení v příštím čísle).

RNDr. Marek Jukl, Ph. D., prezident ČČK

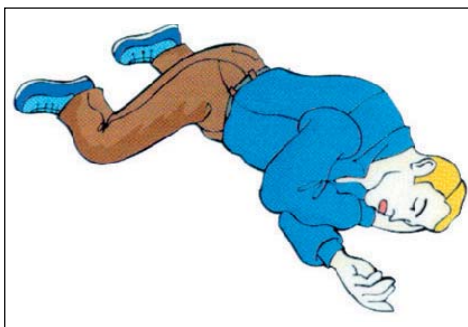
FALEŠNÉ MÝTY V PRVNÍ POMOCI

DÍL III. - MÝTUS O STABILIZOVANÉ POLOZE

Stabilizovaná poloha na boku slouží k uložení postižených v bezvědomí, kteří mají zachovalé a dostatečné ostatní základní životní funkce - dýchání a krevní oběh. Patří k základům laické první pomoci a s jako takovou se s ní posluchači našich kurzů seznamují obvykle na samém začátku.

Připomeňme, že existuje ve více možných provedeních, z nichž žádné není podstatně výhodnější než ostatní. Proto byly v roce 2000 formulovány obecná mezinárodní doporučení pro stabilizovanou polohu (někdy též nazývanou „zotavovací poloha“), která pak plynule přešla do českých Standardů první pomoci z roku 2002.

Správně provedená stabilizovaná poloha na boku musí být dostatečně stabilní, zaručovat udržení volných dýchacích cest (záklon hlavy, otevřená ústa) a umožňovat k nim snadný přístup, musí být možné postiženého snadno a šetrně přetočit na záda. Poloha nesmí omezovat dýchání postiženého a **nesmí zhoršovat jeho poranění, případně poranění způsobit**.

Na naposledy uvedenou podmínku se bohužel často zapomíná a vzniká tak **mýtus o stabilizované poloze** jako univerzální poloze pro kohokoliv v bezvědomí. Ve skutečnosti může stabilizovaná poloha v řadě případů stav postiženého zhoršit - poranění páteře, hrudníku, zlomeniny dlouhých kostí končetin či pánve. V takových případech je nutné volit jiné způsoby udržení volných dýchacích cest - optimálně předsunutí dolní čelisti (nesprávně nazývané „trojitý manévr“). V reálné situaci v případě bezvědomí následkem úrazu nelze nikdy na základě logiky věci vy-

loučit poranění páteře (porucha vědomí je v takovém případě zcela pravidelně následkem úrazu hlavy) a **je tedy zásadní chybou do této polohy ukládat zraněné v bezvědomí!** Výjimkou jsou situace, kdy hrozí nebezpečí uzavěru dýchacích cest zvrátky nebo krví či nemožnost dozoru v podmínkách hromadného neštěstí.

Stabilizovaná poloha tak zůstává vhodným prostředkem zejména pro postižené s poruchou vědomí na podkladě intoxikací, epilepsie (po odeznění záchvatu), diabetu, cévních mozkových příhod apod.

Josef Škola

„To zranění mám od lyží, pane doktore“, říká pacient. - „Ano? A kdo vás s nimi praštil?“ ptá se lékař.

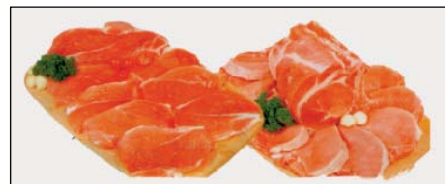
RADA PRO VÁS ...

DRUHY VEPŘOVÉHO MASA

Pečeně zahrnuje celou páteřní část vepřové půlky a obsahuje dlouhé silné svaly. Říká se jí také karé. Prodává se s kostí nebo bez, maso je libové, vhodné na pečení v celku. Z pečeně se také krájí porce na kotlety, z vykostěného se připravuje rolka.

Krkovice je krční část mezi hlavou a pečením, celé této části se také říká karé. Je tukem prostrlá, na řezu mramorovaná. Je vhodná na dušení i pečení, vepřový řízek z krkovice patří mezi nejjstavnější.

Plec je část přední nohy, na zevní straně je pokryta kůží. Je vhodná na dušení a pečení, lze z ní také připravovat rolády a guláše, z mletého plecka se připravuje např. čevapčiči.

Vepřová kýta je složena z čisté svaloviny. Toto kvalitní a chutné libové maso je vhodné na řízky, k přípravě minutek i k dušení. Kýty z mladých prasat se udí, nakládají, připravuje se z nich i šunka.

Bok (bůček) obsahuje v přední části chrupavky a zbytky žeber, v zadní části je bůček měkkou břišní stěnou. Jedná se o maso z tučnější části vepřů, používá se především k pečení nebo se plní nádivkou. Používá se při výrobě uzenin nebo paštik, hodí se na segedínský guláš, na prejt nebo do pomazánek.

PÁTRAČKA 2006

Jedno z největších cvičení jihomoravských záchrannářů - dobrovolníků uspořádal **OS ČČK Brno-město** a odehrálo se v sobotu 25. 2. 2006 v Kanicích poblíž Brna. V lese a na polích za obcí se sešlo na 50 záchrannářů z Humanitárních jednotek ČČK (Brno-město, Brno-venkov, Blansko), dobrovolných hasičů a psovodů. Měli za úkol najít pohřešované, kteří se ukryli před silnou vánicí.

Jako každé cvičení i tohle mělo svůj smyšlený příběh. Podle něj v lese a na polích včera zabloudilo 10 - 15 lidí, kteří jsou pravděpodobně podchlazení, protože v noci byla silná sněhová vánice. Humanitární jednotky (HJ) ČČK, hasiči a psovodí dorazili na místo v 9 hod. ráno.

Záchrannáři se rozdělili na dvě skupiny, jedna hledala pohřešované v rojnici - dobrovolníci tedy postupovali v rozestupech vedle sebe, ve druhé byli také psovodí. Pomoc psa je v těchto podmínkách nedocenitelná, jelikož v noci a za nepříznivého počasí, se většinou lidé někam schovávají. Záchrannáři vše neprohledá. Jedenáct pohřešovaných našli záchrannáři zhruba za tři hodiny.

Tohle cvičení pro nás bylo úplně nové, necvičili jsme nikdy v takové sestavě, cvičný zásah znovu prověřil schopnosti spolupráce všech dobrovolných záchrannářů v těžkých podmínkách náročného lesnatého a kopcovitého terénu.

Vladan Vlk, velitel HJ ČČK Brno-město

VÝCVIK DOBROVOLNÝCH ZÁCHRANÁŘŮ

Písek: Sedmé pokračování soustředění týmů dobrovolných hasičů a záchrannářů s názvem **Red Cross Camp** proběhlo opět v osadě u rybníka Skaličný nedaleko Písku a to od 10. do 12. 3. 2006. Akce se zúčastnilo na 40 osob z celé ČR ve složení: Záchranný sbor ČR - jednotky Kamenice a Příbram, Jednotka hasičů Příbram I, Vodní záchranná služba (VZS) Soběslav, Skautský záchranný tým, Záchrannáři Žatec - SDZ Žatec a pořádající **OS ČČK Písek**.

Na kempu opět probíhaly již osvědčené **zásky tři na tři**, kdy si jedno družstvo vymyslí situaci, druhé se s ní seznámí a na zásahu hledá chyby a třetí zasahuje. Tak se prostrídají všechna družstva. Systém má za úkol odstranění opakujících se chyb zejména ve zdravotnické taktice a poskytování první pomoci. Další důležitou náplní jsou motivační a odpočinkové hry.

Zkouška techniky pro reálné zásahy

Tentokrát bylo organizátory připraveno několik menších zásahů. V pátek večer pomohli se zásahy členové píseckého sdružení **Cech života a smrti**. Ti připravili pro účastníky několik menších situací jako vyhledávání osob v terénu, skupinu intoxikovaných lidí, apod. Osoby byly ošetřeny v terénu a předány do zřízené polní ošetrovny.

V polní ošetrovně hasiči použili svou osvětlovací techniku a elektrocentrálu, z pohotovostního skladu ČČK bylo přivezeno naftové topení. Technika se tak alespoň prověřila před možným použitím v reálném zásahu.

Několik zdravotních a technické družstvo

V sobotu v podvečer byl připraven „hlavní zásah“, Jeho úkolem bylo prověřit možnosti a formy spolupráce dobrovolných složek u mimořádných událostí. Tématem zásahu byl pád střechy s poraněním většího množství obyvatel. Zásah proběhl ve středisku Naděje v Purkraticích u Písku. Jako figuranti byli do zásahu zapojeny i děti ze zdejšího střediska Naděje.

Jednotky dorazily na místo zásahu kolem 17.00 hod. Rozděleny byly do tří zdravotnických družstev, kde do každého byl přidělen vždy alespoň jeden hasič. Technické družstvo bylo složeno z hasičů a lezců. Ti měli na starosti průzkum objektu a vyproštění osob z pater budovy, jelikož došlo ke zřícení schodišť.

Do budoucna psychosociální intervenční tým

Na místě zásahu bylo vytvořeno shromaždiště raněných a proběhlo jejich třídění pomocí speciální metodiky. Týmy nezapomněly ani na část humanitárně sociální, takže o nezraněné a lehce raněné se starala humanitární část týmu, která podávala čaj a příkrývky. Na podnět p. Kubišty z Adry ČR bude do cvičení přístě zapojen i psychosociální intervenční tým, jehož úloha je bohužel v současném IZS často podceňována.

Ošetřeno bylo celkem 22 osob, z toho 5 těžce a 12 lehce raněných. Právě lehce raněné osoby by pravděpodobně dobrovolní záchrannáři při skutečném zásahu dostali „na starost“. Akce byla ukončena po 19. hodině. Na zásahu nezjistili pozorovatelé ani ředitelka OS ČČK Písek **Hana Komínková** větší nedostatky.

Noční pátrání ve skutečných extrémních podmínkách

Po návratu do osady a nutném odpočinku byli účastníci nuceni zabezpečit okolí proti sněhové vánici a nepřízeň počasí znemožnila další noční zásah. I přesto se několik osob zúčastnilo nočního vyhledávání v extrémních podmínkách. V neděli dopoledne proběhl poslední zásah ve stylu tři na tři a cvičení bylo všemi zhodnoceno. Následoval úklid osady a prokopání zaváté cesty o délce 0,5 km (až 70 cm sněhu).

Kemp bude pokračovat v červenci 2006 a kvůli rostoucímu počtu zájemců hledají organizátoři větší objekt v okolí. Za podporu děkujeme středisku Naděje, městu Písek a ředitelce Úřadu OS ČČK Písek. *Lukáš Nebes, OS ČČK Písek*

ABY BYLI MALÍ ŘIDIČI V BEZPEČÍ

Aby byl dopravní provoz bezpečnější, a to především pro malé řidiče, připravil **OS ČČK Hradec Králové, Městská policie Hradec Králové a Dům dětí a mládeže Smiřice** společný projekt dopravní výchovy a výuky základů první pomoci. Projekt je určen dětem 4. ročníků základních škol. Malí cyklisté se přímo na dopravním hřišti budou učit, jak se chovat v městském provozu, kde na ně číhá řada rizik, seznámí se s povinnou výbavou jízdního kola a strážníci je také upozorní na nejčastější přestupky, kterých se cyklisté dopouštějí. Hradečtí strážníci tu ale nebudou vystupovat jako strašáci, ale spíše jako

kamarádi, na které se děti mohou v případě jakéhokoliv problému s důvěrou obrátit.

Součástí projektu je také výuka základů první pomoci. Děti si v praxi vyzkoušejí, co dělat ve chvíli, kdy se jim samotným nebo někomu blízkému v dopravě něco stane. Právě děti se totiž bohužel často stávají účastníky dopravních nehod, ale stejně často i jejich svědky. Už od malička by proto měly znát základní postupy první pomoci, aby se zbavily strachu z jejího poskytnutí. Na praktických stanovištích si tak děti vyzkoušejí práci s obvazem při stavění masivního krváčení, naučí se resuscitaci i péči o člověka v bezvědomí.

Celý projekt odstartoval v druhé polovině dubna a potrvá do června. Pokračování je připraveno i na následující školní rok. V optimálním případě se na hřišti postupně vystřídají všechny základní školy hradeckého okresu. *Lukáš Pochylý, předseda OS ČČK Hradec Králové*

POVODNĚ 2006

Ve čtvrtek 30. 3. 2006 od 8,30 hod. vyhlásil hejtmán Jihomoravského kraje **Ing. Stanislav Juránek** STAV NEBEZPEČÍ pro celé území kraje. Na základě této výzvy se sešel v Brně na Štefánikově ulici krizový štáb. Velitelé Humanitárních jednotek (HJ) ČČK byli následně informováni o nutnosti uvedení členů HJ do stavu pohotovosti.

V sobotu 1. 4. 2006 vyjela Humanitární jednotka ČČK Brno-město a Blansko na žádost starosty města Pohořelice **Ing. Josefa Svobody**, který požádal ČČK o pomoc při evakuaci obyvatelstva.

HJ ČČK se dostavila na místo v počtu 30 členů, z zdravotnickým a technickým vybavením a dvěma dodávkovými vozidly. Jednotka byla pověřena starostou k asistenci při evakuaci obyvatel, k zabezpečování ubytování a vý-

deje stravy pro obyvatele v evakuačním středisku. Zásah byl ukončen 2. 4. 2006.

Tentýž den večer se 27 členů HJ pře-

sunulo na žádost řídicího důstojníka HZS ČR **mjr. Ing. Huška** do obce Jevišovka, kde měli asistovat rovněž při evakuaci obyvatelstva a také při zabezpečení stravy včetně nákupu a rozvozu přímo na místa zásahu. Tuto činnost prováděli po celou dobu své přítomnosti. Část jednotky v počtu 15 členů byla dne 3. 4. 2006 odeslána na žádost velitele zásahu do obce Novosedly. Zásah celě HJ ČČK byl ukončen dne 3. 4. 2006.

Členové Humanitární jednotky ČČK tentokrát již v praxi využili získaných zkušeností ze společných cvičení při skutečné události. Díky připravenosti všech členů HJ, jejich aktivnímu přístupu a ochotě, jsme pomohli lidem v postižených oblastech a přispěli tak ke zmírnění následků jarních povodní. Děkuji všem, kteří se zapojili a pomohli.

Ivana Holásková, ředitelka Úřadu OS ČČK Brno-město

„Vy jste lékař, pane Svobodo?“, ptá se soud. - „Ano, pediatr, léčím děti“. - „Nu což, každý začíná něčím menším“.

PŘIPOMÍNÁME SI V ČERVENÉM KŘÍŽI

50 LET SOUTĚŽÍ HLÍDEK MLADÝCH ZDRAVOTNÍKŮ

Nejdříve se musíme vrátit až do roku **1953**. Tehdy v návaznosti na nový školský zákon upravuje ČSČK osnovy zdravotnického školení dětí a mládeže ve třech návazných stupních: děti ve věku 9 - 11 let v 8-hodinových kurzech „Buď připraven ke zdravotnické obraně I. stupně“ (BPZO I.), děti ve věku 11 - 14 let ve 12-hodinových kurzech „Buď připraven ke zdravotnické obraně II. stupně“ (BPZO II.) a mládež starší 14 let ve 20-hodinových kurzech „Připraven ke zdravotnické obraně“ (PZO).

Postupně se vytvářely z vyškolených dětí na základních školách, zejména prvních dvou stupňů školení, tzv. **třídní zdravotnické hlídky**. A právě v roce **1956** - právě před 50 lety - se uskutečnily jejich první soutěže. Tyto hlídky měly tehdy 5 členů, stejně jako dnešní **hlídky mladých zdravotníků (HMZ)**. Soutěžilo se pouze na

úrovni jednotlivých škol a okresů. První národní (dnes republikové) kolo soutěže HMZ, do něhož postoupili vítězové krajských kol, se uskutečnilo na území dnešní ČR až v roce 1980. Soutěžily pouze HMZ II. stupně, konalo se v Mikulově u Teplic a zvítězila v něm HMZ ze základní školy Dačice (okr. Jindřichův Hradec).

Dodejme, že stejně jako tehdy má i dnešní školení mladých zdravotníků (MZ) dva stupně: I. stupeň je určen pro děti ve věku 8 - 11 let a je v rozsahu 9 hodin, II. stupeň absolvují děti ve věku 12 - 16 let v rozsahu 13 hodin. A stejně jako tehdy má i dnešní soutěž HMZ výše uvedené dvě věkové kategorie. Letošní XXVI. celorepublikové finále této soutěže pořádá OS ČČK Ústí nad Orlicí v České Třebové.

JAK SE DŘÍVE LÉČILO

PŘIKLÁDÁNÍ PIJAVIC

Přikládání pijavic sloužilo podobně jako pouštění žilou a sázení baněk k odčerpávání krve. Pijavice se k tomuto účelu používaly již v antice. Tato metoda se považovala za méně drastickou než pouštění žilou a užívala se na citlivých místech (jako např. u hemoroidů) nebo u dětí a bojácných pacientů.

Svého největšího rozkvětu dosáhla tato metoda na počátku 19. st. ve Francii díky lékaři **Francoisu Josephu Victoru Broussaisovi**. Např. jen v roce 1812 bylo na jeho nemocničním oddělení nasazeno pacientům 100.000 pijavic a v celé zemi šlo o mnoho milionů.

Brzy byly ve Francii pijavice v přírodě téměř vyhubeny. Byly zakládány farmy na pěstování těchto hnědých kroužkovitých červů. Při malých nemocnostech se obvykle přikládalo 60 - 80 pijavic, ale při vážnějších onemocněních se najednou přikládalo také 500 nebo až 1.800 pijavic.

Není určitě bez zajímavosti, že v posledních letech se v USA, Německu i v dalších zemích pijavky lékařské (*Hiruno medicinalis*) začíná opět používat např. k léčení kolenní artrózy, v úrazové chirurgii a při bolestech zad. Až 20 cm dlouhé pijavky dokážou účinně dezinfikovat ránu a jsou levnější než běžné léky. Vylučují enzym hirudin, který přechází do rány spolu se slinami pijavky a obsahuje protizánětlivé a uklidňující látky. Pijavka se nechává sát asi 1 hodinu. Za tu dobu zkonzumuje zhruba 20 ml krve. Dnes používané pijavice se pěstují uměle a jsou hygienicky nezávadné.

POŠTOVNÍ ZNÁMKY ČK PODLE ABECEDY

V abecedě jsme se tentokrát dostali k písmenům C a Č. V české abecedě není mnoho zemí, jejichž jména by začínala těmito písmeny (Cejlon nám přejmenovali na Srí Lanku, Českou republiku jsme vynechali a zbyly nám Čad a Čína). Žádnou známku s tematikou Červeného kříže z Čadu jsme nenalezli, takže nám zbyla Čína.

Nabízíme Vám dvě známky vydané ve prospěch **Čínskému ČK**. Na první z nich jsou kromě textu v čínštině pouze symboly červeného kříže, druhá z nich potom nabízí symboly srdce a uvnitř nich piktoqramy cvičících a ošetřujících lidí.

Přijde muž do nemocnice a ptá se: „Kde je ten muž, kterého přejel parní váleček?“ Sestra odpoví: „V pokoji číslo 11, 12 a 13“.

HADÍ FARMA THAJSKÉHO ČERVENÉHO KŘÍŽE

Thajský ČK kromě jiných zajímavých činností provozuje také **hadí farmu**. Nachází se v centru hlavního města Bangkoku a byla založena již v roce **1923** při Institutu královny Saovabha, který je jednou z institucí Thajského ČK. Po Butantanu v Brazílii jde o druhou hadí farmu na světě.

Důvodem pro její zřízení je skutečnost, že v Thajsku žije více než **180** druhů hadů, z nichž je **56** druhů jedovatých. Dovážené protijedy proti hadímu uštknutí nejsou v místních podmínkách vždy dostatečně účinné. Proto se zde po dlouhá léta z odchycených hadů odebíral jed a vyráběla z něj séra. Nastal však problém, s chytáním některých stále vzácnějších hadů a proto se od roku **1994** chovájí hadi přímo na farmě.

Výroba protijedů vyžaduje nutnost chovat také **koně**, neboť když se jed hadovi odebere, aplikuje se koňům, kteří se následně stávají dárci plasmy se specifickým protijedem. I tento chov koní se uskutečňuje pod záštitou Thajského ČK jižně od Bangkoku na pastvinách v okolí letoviska Hua Hin. Průměrná délka života koně chovaného na této farmě je 25 let, k odběru plasmy a výrobě protijedu se však využívají jen koně mezi 4. - 12. rokem života, pak na farmě tráví zasloužený odpočinek.

Hadí farma spolupracuje se Světovou zdravotnickou organizací i s univerzitami a výzkumnými ústavy po celém světě. Kromě vědeckých a výzkumných úkolů plní farma také roli velké turistické atrakce. Pracovníci farmy rádi předvádějí poskytování první pomoci při hadím uštknutí, krmení hadů či odběr jedu. Návštěvníci farmy si mohou také pochovat nebo vyfotografovat dospělého jedince nejedovatého hroznýše královského, který je jedním z neznámějších hadů-škrtičů.

PÁTRACÍ SLUŽBA ČČK PROSÍ ČTENÁŘE NOVIN ČK O POMOC

Vážené čtenáři, prosíme Vás o pomoc při pátrání po paní **Ivetě Demeterové, nar. 4. 2. 1975 nebo 1976 ve Snině, okres Humenné na Slovensku**. Údajně vyrůstala v Dětském domově Veská u Pardubic. Po paní Demeterové pátrá její sestra paní Anna Wendel, bytem v Königsbergu v Bavorsku (SRN). Pokud někdo z Vás paní Ivetu Demeterovou zná či má informace o jejím pobytu, prosíme o jejich sdělení na tel. **251 104 123**. Děkujeme.

Pátrací služba ČČK

FRANK SINATRA (12. 12. 1915 - 14. 5. 1998)

Jeden z bezesporu nejslavnějších světových zpěváků populární hudby 20. století - **Francis Albert Sinatra** - se narodil původem italským rodičům ve městě Hoboken v americkém státě New Jersey.

Jeho hvězdná pěvecká kariéra je spojena se souborem Tommy Dorseye. Brzy se stal miláčkem především amerických dívek (prakticky celá 40. léta 20. století) a získal svou slavnou přezdívku „Frankie-boy“. Hrál v řadě amerických filmů, ale byl také hlavním hrdinou nesčetných skandálů, milenkami a manželskými rozvody počínaje přes nadměrné holdování tvrdému alkoholu až po údajnou spolupráci s mafií.

Druhá vlna jeho popularity po určitém útlumu nastala v 60. letech 20. století, kdy jednou sám a podruhé duetem nazpívaným s vlastní dcerou Nancy dvakrát ovládl žebříčky hudebních hitparád. Politicky podporoval americké prezidenty Johna Fitzgeralda Kennedyho, Ronalda Reagana i George Bushe st.

A jak je jeho jméno spojeno s Červeným křížem? Je známo, že jako člen delegace **Amerického červeného kříže** pobýval v květnu 1946 v tehdejší Československu. Navštívil mj. Karlovy Vary, kde poobědval v lesní restauraci Svatý Linhart a do návštěvní knihy zapsal v angličtině: „Pstruh byl výtečný!“

MEZINÁRODNÍ SOUTĚŽ HORSKÉ SLUŽBY 2006

Jako každoročně se i v dubnu 2006 stal Špindlerův Mlýn dějištěm letos již XXIX. ročníku Mezinárodní soutěže Horských služeb. Soutěžilo 225 dvoučlenných družstev z Polska, Slovenska, Slovinska a z našich horských oblastí: Orlických hor, Jeseníků, Beskyd, Jizerských hor, Krušných hor a Krkonoš. Závodilo se ve dvou věkových kategoriích: do 40 let a nad 40 let.

VYZNAMENÁNÍ ČERVENÉHO KŘÍŽE

RAKOUSKO-UHERSKÁ VYZNAMENÁNÍ - 3. část

Stříbrná a Bronzová čestná medaile Červeného kříže byla oválného tvaru a byla ražená ze stříbra nebo zlaceného bronzu. Lícová strana obou medailí nesla na svém středu francouzský štít s červeným Ženevským křížem na bílém poli. V úloze štítonošů sloužila dvojice andělů. V podnoží medaile byl text „PATRIAE/AC/HUMANITATI“. Medaile s válečnou dekorací měly popsany reliéf zmenšený a plocha při okraji medaile byla vyplněna zeleně smaltovaným dubovým a vavřínovým věncem.

Rubová strana medailí nesla na středu letopočty „1864/1914“, okraje medaile byly zdobené perlovcem nebo věncem, byla-li medaile udělena s válečnou dekorací. Obě medaile i Čestné vyznamenání II. třídy byly nošeny na náprsních stuhách; muži na stuhách trojúhelníkových, ženy na stuhách ve tvaru motýlka.

Obě medaile uděloval zmocněnec rakousko-uherského císaře pro Červený kříž. Na vyobrazeních jsou uvedeny Stříbrná a Bronzová čestná medaile Červeného kříže s válečnou dekorací.

První den Memoriálu Jana Messnera a Štefana Spusty - 6. 4. 2006 - proběhla terénní etapa v délce cca 24 km. Trať vedla krásnými hřebenevými partiemi Krkonoš za nádherného slunečného počasí, které vydrželo po oba soutěžní dny.

Druhý den - 7. 4. 2006 - následoval obří slalom na čas, obří slalom se svozným prostředkem, zjištění úrazu a ošetření pacienta v časovém limitu a jeho transport do cíle závodu.

Výsledky soutěže vyhlásil její ředitel **Adolf Klepš**, náčelník Horské služby Krkonoše. Vítězové v jednotlivých disciplínách v obou kategoriích získali ceny od sponzorů a poháry předsedy Senátu Parlamentu ČR **MUDr. Přemysla Sobotky**. Pohár „Za nejlepší ošetření“ získali **Stanislav Kubeš** a **Pavel Pilný** z Horské služby v Krušných horách.

Členové Horské služby si za své povolání vybrali každodenní riziko - v jakémkoli počasí pátrají po ztracených turistech, poskytují jim první pomoc, hlídají na sjezdovkách a zajišťují co nejrychlejší převoz raněných. Bez jejich nikdy nekončící práce by naše hory vůbec nebyly tak bezpečné jak se nám na první pohled zdají. Proto si zaslouží naši úctu a poděkování, vždyť často nasazují svůj vlastní život, aby zachránili ten náš. Děkujeme.

*Zdena Kmoníčková,
úsek vnitřních vztahů Úřadu ČČK*

I TAK SE DÁ PROPAGOVAT ČERVENÝ KŘÍŽ

Tentokrát jsme zapátrali v historii ještě společné organizace - Československého červeného kříže. Našli jsme totiž dárkové balení 10 krabiček zápalek, na jejichž 20 stranách (přední a zadní) se střídaly 5x celkem 4 motivy: Bezpečnost dětí na cestách, Předvídej pohyb dětí, **Humanitou k míru** a **Podpoř Fond solidarity ČSČK**. Na zápalkách se ještě střídavě objevoval text - „Smrečina a. s., závod Zápalkáren, Banská Bystrica“, z čehož je zřejmé, stejně jako ze slovenského textu, že zápalky si nechal vyrobit tehdejší Slovenský červený kříž. Ale nápad to je dodnes dobrý, což takhle jej zkusit zopakovat?

Pomozte nám pomáhat
Fond humanity ČČK
číslo konta
10030-7334011/0100
Komerční banka Praha 1

ZPRAVODAJ

... z *Mládeže ČČK*

RED CROSS CAMP 6

V říjnu loňského roku proběhla opět vzdělávací norma členů ČČK Písek. Přibližně dvacet členů Mládeže ČČK se sobotu co sobotu scházelo v zasedací místnosti v Čechově ulici v Písku. Témata přednášek a besed byla různá. Za zmínku jistě stojí diskuse s ředitelem písecké záchranné služby Mudr. Němečkem, přednáška Pracovní stres, vyhoření, kterou přispěl Václav Vondrášek z ADRY ČR nebo třeba Návykové látky, příznaky a nebezpečí, přednášené slečnou Němcovou z krizového centra Arkáda. Na závěr celého školení byly připraveny ústní a písemné testy, které téměř všichni splnili na výbornou.

Na místo praktické části se většina sjela v pátek 18. listopadu 2005 do již několikrát provedené skautské osady u rybníka Skaličný. Tam i přes nepřízeň počasí dorazilo také záchranné družstvo ze Žatce.

Camp se mimo jiné skládal z motivačních her, oblíbených zásahů 3 na 3 a přijelo také několik velice zajímavých návštěv. Do této kategorie se může zařadit hodinová diskuse nevidomé Zuzky a Lukáše, kteří hovořili o svém handicapu, ukázka a beseda písecké záchranné služby.

Zajímavým zpestřením celého cvičení byla i účast tří studentů medicíny z Univerzity Karlovy v Plzni. Ti svým přístupem vrhali na všechno zase trochu jiné světlo.

Vyvrcholením campu lze nazvat zásah v sobotu večer. Nechybělo mu opravdu nic. Z jednoho pokoje v chatě účastníků se během noci dokonce stala karanténa, do níž se přinášelo mnoho osob infikovaných neznámou chorobou. Bohužel se ale nakazilo i mnoho samotných záchrannářů.

Ošetřovala se ale i "obyčejná" poranění. Ta zapříčinila partička amatérských pyrotechniků. A samozřejmě nechyběla ani tolik oblíbená rojnice.

V neděli si každý zabalil své věci, sklídilo se a odpoledne už prozrazovaly nějaké cvičení ČČK Písek jen opuštěné stopy ve sněhu...

Na úplný závěr by se ještě hodilo poděkovat organizátorům za vydařený víkend!!!

Klára Vaníčková

Vážení čtenáři,

chtěl bych Vám popřát příjemné počtení v této nové formě našeho vašeho Zpravodaje. Jsme jedna velká křížácká rodina a tak není úplně špatný nápad, spojit naše tiskoviny a dozvídat se tak nové a nové informace o jedné či druhé straně.

Jakékoliv připomínky, náměty, návrhy, zlepšovací, kritiky apod. vřele uvítáme. Nezapomínejte, že toto je Váš bulletin, že to jsou Vaše noviny a vše, co bylo, je a bude otisknuto je jen a jen Vaše práce. Nikdo nechce mít stránky prázdné, tak pošlete fotky, články, reportáže. Nenechávejte si své dojmy a zážitky pro sebe, ale podělte se o ně s ostatními. Doufám, že spolupráce bude fungovat a každý z našich členů i dobrovolníků si zde najde to svoje.

Jaromír Ambrus

viceprezident Mládeže ČČK

RMR 2006

Tak máme za sebou opět další Radu Mládeže Republiky Mládeže ČČK. Delegáti, kandidáti, hosté se sešli v Lázních Bohdaneč nedaleko Pardubic, aby projednali a odhlasovali otázky a témata, které nás tíží, hřejí, zajímají a jsou důležité a zásadní pro naši činnost. Celý víkend proběhl v příjemné atmosféře a zda byl konstruktivní, to se ukáže v následujících měsících.

A jak to všechno vůbec dopadlo????? Přibližím Vás aspoň krátce ty nejzákladnější informace.

Během sobotního večera proběhlo ocenění Prezidia MČČK členům, kteří byli nejvíce vidět za celý ten dlouhý rok (hlavně v tom pozitivním směru, lajdáky a flákače přece nebudeme podporovat ne?) a rozdávali se tzv. „Oskari“ k jednotlivým kategoriím. Zde si můžete přečíst kompletní výsledky:

1. Kategorie ... cena projektu Help Trans
OSM Litoměřice

... za příkladnou a skvěle propracovanou činnost se zdravotně postiženými

2. Kategorie ... cena projektu Děti

OSM Ústí nad Orlicí

... za zrealizování projektu Alenka ve Vysokém Mýtě

3. Kategorie ... cena projektu HIV/AIDS

Jirí Frei

... za celoživotní dílo a úsilí v tomto projektu, které ho stálo spoustu nervů, času a trpělivosti

4. Kategorie ... aktivista roku

Jan Štěpán – OSM Pelhřimov

... za vyčerpávající a neutuchající aktivitu v projektech MČČK

5. Kategorie ... vytrvalec roku

Martina Bednářová – OSM Louny

... za vytrvalou a příkladnou činnost předsedkyně ve svém rajónu

6. Kategorie ... objev roku

Alexandra Mlčochová – OSM Brno-venkov

... za objevení neskutečných schopností psát grantové žádosti ☺

7. Kategorie ... nej OSM roku
OSM Havlíčkův Brod
 ... za zrealizování prvního regionálního semináře HIV/AIDS

8. Kategorie ... nejpočetnější OSM
OSM Praha 1+13
 ...za nejšířší členskou základnu ...berte si z nich příklad !!!!!

9. Kategorie ... manipulační technik roku
Lukáš Pochylý
 ... za neuvěřitelnou schopnost manipulovat s lidmi všech věkových kategorií (a vyznání a)

10. Kategorie ... cena Prezidenta MČČK
Klára Koblížková
 ... za to, co pro Mládež v posledním roce vykonala (teda aspoň doufám ☺)

Toť vše , co se týče Oskarů.
 Nyní lze přejít k věcem organizačním a interním, neboť bylo opět volebo Prezídium i Dozorčí Rada.
 A jak to všechno nakonec dopadlo??? Volební komise se dopočítala těchto výsledků:

Prezident MČČK	Igor Sacký	OSM Frýdek-Místek
Viceprezidenti MČČK	Martina Kupcová	OSM Brno-venkov
	Jaromír Ambrus	OSM Ústí nad Orlicí
Členové Prezídia	Eliška Pevná	OSM Havlíčkův Brod
	Václav Feigl	OSM Litoměřice

Na správnost a účelnost jednání a rozhodování Prezídia bude ve dne v noci bdít Dozorčí rada, která byla zvolena ve složení:

Předseda DR	Jindra Němec	OSM Praha-západ
Členové DR	Jakub Konečný	OSM Hodonín
	Jakub Rybář	OSM Praha 1+13
	David Vošický	OSM Havlíčkův Brod
	Petra Márová	OSM Praha-západ

Všem zvoleným „organům“ přejeme hodně štěstí, trpělivosti, nervů a pochopení při práci s Mládežníky a hlavně, co nejméně problémů, potíží a krizových situací.

V poslední řadě bych také ale neměl zapomenout na další doplňkové soutěže. Ve Zpravodaji číslo 58/05 byla vyhlášena soutěž „hledá se kráva“. Naše malinká se nakonec našla a jejím úspěšným nálezcem se stal Honza Fifka. Zde příkládám opis emailu, kterým reagoval na tuto soutěž:

Ahojky,
 na základě inzerátu na str. 35 ve Zpravodaji č. 58/05 sděluji, že kráva se zřejmě nachází na str. 8 téhož čísla Zpravodaje (důkaz přiložen k tomuto e-mailu), kde byla poprvé zpozorována dne 12. 1. 2006 v 6:53 hodin v rychlíku R 750 Orlice mezi zastávkami Třebechovice pod Orebem a Blešno, od té doby se její pozice nemění.
 Pokud na obrázku není hledaná kráva a je to jiné oběšené zvířátko, omlouvám se, ale takto brzy ráno jsem ještě polospící.

S pozdravy a přáním hezkého víkendu.

Honza

Tímto ale naše soutěž nekončila, protože kravička byla nalezena a stala se tak členem naší Mládežnické rodiny. Proto byla hned v závěsu vyhlášena soutěž druhá, a tonajděte jméno pro Kravičku ☺ Návrhů bylo celkem hodně....Klára, Karel, Biftek, Bifteček, Božena atd (některá jména byly dokonce hóóódně nepublikovatelná)ale nakonec rozhodl největší počet hlasů pro jméno.....**Dafné !!!!**

Takže vítěj mezi nás.

MOTIVAČNÍ VÍKEND MČČK

Ve dnech 30.3. – 2.4.2006 se v Lomech u Jindřichova Hradce konal Motivační víkend MČČK. Celý víkend měl velmi nabitý program, účastníci se dozvěděli mnoho zajímavého o projektech pořádaných MČČK a vyzkoušeli si spoustu nových věcí.

První večer byl spíše seznamovací. Druhý den se hrálo několik her, při nichž se účastníci dozvěděli mnoho informací o projektech Alenka a Děti, odpoledne si mohli vyzkoušet, jaké to je, když má vedoucí ve skupině hyperaktivní či naopak úplně neaktivní dítě. Přeúčili se, co mají dělat, a jak si poradit.

Večer proběhlo povídání o zásadách a výchových bodech MČČK a o různých akcích, které MČČK pořádá. Zároveň bylo toto povídání po-

zvánkou a povzbuzením, aby se všichni zapojili do organizace či se zúčastnili těchto akcí.

V sobotu odpoledne měli účastníci možnost, na základě získaných vědomostí, vypracovat vlastní projekt, kterým by se MČČK mohla dále zabývat. To byl náročný úkol, přesto se ho všichni zhostili velmi dobře a vznikly tak zajímavé návrhy.

Po večeri se konala beseda na téma HIV/AIDS. Účastníci se poučili, jak se virus šíří, jak je možné se chránit a jaká je situace u nás i ve světě. Prostřednictvím her si pak vyzkoušeli, jak snadno se člověk může nakazit a o všechno pak přijít. Bylo to velice poučné.

Beseda byla přerušena nečekaným cvičením první pomoci. Organizátoři si připravili, pomocí účastníků souběžně probíhajícího semináře,

několik zranění, které účastníci museli ošetřit. Měli ale velmi špatné podmínky, bylo to venku, ve tmě, takže nebylo vůbec nic vidět a navíc vybavení lékárniček bylo minimální. I přesto to dopadlo celkem dobře, zemřel by pouze jeden zraněný.

V neděli dopoledne se všem účastníkům zavázaly oči, aby si vyzkoušeli, jak těžké to mají lidé, kteří nevidí. Šlo se na procházku se slepeckými holemi, poté si mohli šátky sundat. Ale tím to nekončilo. Následovala zkouška, jak si poradí s jízdu na vozíku.

Tento program vyplnil téměř celý dopoledne, sotva se před obědem stihli účastníci sbalit. A po obědě nastalo loučení a odjezd.

Terinka
 OSM Havlíčkův Brod

Mládež ČČK

Kontakt: Sekretariát M-ČČK, Thunovská 18, Praha 1, 118 04

Tel.: 251 104 253 Fax.: 251 104 267 Mobil: 776 177 320

e-mail: info@mladezck.org web: <http://www.mladezck.org>

Bankovní spojení: Česká spořitelna a.s. Praha 1 Číslo účtu: 1933865369/0800